

GHEORGHE BĂLĂCEANU

Ping-pong cu stele de carton

Coperta: Gheorghe Bălăceanu
Ilustrația copertei: Nicolae Viziteu
Tehnoredactare: Gheorghe Bălăceanu
Caricaturi: Nicolae Viziteu

© Toate drepturile rezervate autorului

GHEORGHE BĂLĂCEANU

***Ping-pong
cu stele
de carton***

**Editura StudIS
Iași, 2020**

DORINȚĂ

*În viață de nimic n-am vrut să știu,
Să am doar premii, să câștig mai bine,
Ci doar egal cu șefii mei să fiu...
Dar n-am putut... erau mai slabi ca mine.*

În croazieră pe nava umorului

Într-un dialog online cu Georgică Manole în cadrul rubricii domniei sale „*Loc de dat cu... Epigrama*”, referindu-se la faptul că prin 1924 Victor Brauner și Ilarie Voronca scriau despre pictopoezie și ulterior s-a continuat a se vorbi și despre pictosculptură sau pictomuzică, m-a întrebat dacă eu cred cumva că am putea discuta și despre pictoepigramă. Consider că merită să reproduc și aici răspunsul la această întrebare.

Mi-ar plăcea să spun că e binevenită orice încercare de a crea altceva, dar din păcate nu-mi place să spun asta, fiindcă mai degrabă aș prefera să văd că se perfecționează ceea ce deja avem. De prea multe ori, sub umbrela modernizării, diversificării, înnoirii, reînnoirii, reinterpretării și altor asemenea tendințe, încapse foarte multă impostură și lipsă de talent, care, culmea, mai reușește și să fie apreciată drept creație de valoare, de niște autointitulați critici, „specialiști” de a căror competență ne îndoim din ce în ce mai mult. Cine poate să aprecieze, sau să creeze pictopoezie? Poate doar cineva care crede că e perimată poezia, sau cineva care nu e în stare să compună poezie, sau cineva

care probabil s-o fi săturat de câtă poezie sărită de pe fix se publică astăzi, sau de proza sfârtecată și dispusă pe verticală, care, dragă Doamne, ne permite să exprimăm mai bine ceea ce simțim! Când de fapt, e greu de recunoscut că e nevoie de multă muncă pentru a crea poezie adevărată, care să aibă și ritm și rimă și conținut de valoare!

E mai simplu să faci proză hăcuită și să susții că e superioară adevăratei poezii, fiindcă sunt din ce în ce mai mulți care vor să se cheme poeți, dar fără a munci cu adevărat pentru asta. Și atunci, de ce să nu se creeze pictopoezie, pictosculptură, poate de ce nu și pictoprostie, ca să se afirme și alții prin „ceva” care se vrea original, dacă nu sunt în stare de altceva! Și tare mă tem că vom auzi poate, ferească sfântul, și despre pictoepigramă! Că șanse sunt, dat fiind că epigrama nu e chiar așa la îndemîna oricui și se pare că asistăm la o avalanșă de aspiranți fără chemare, la statutul de epigramist. Și ca atare, epigrama fiind deja tratată ca o cenușăreasă a literaturii, tocmai pentru că are aceleași calități ca și Cenușăreasa din basm, nu e imposibil să apară niște „creatori” cu idei „geniale” de a „reinterpreta” și epigrama. Aș putea spune că ar fi deja și unele semne, de vreme ce sunt destui care se cred epigramiști și care neavînd nimic de împărțit cu prozodia, de vreme ce nici n-o cunosc atît de bine, consideră că îi cam încurcă. Dar lăsîndu-i pe ăștia

în treaba lor, cred că e mult mai grav că atunci când e vorba de epigramă, în loc să ne mîndrim că românii sunt poate singurii care excelează în astfel de bijuterii literare, exact cei care ar trebui să-i ofere fără preget locul de cinste pe care îl merită în literatura română, se fofilează în spatele unor argumentări de neluat în seamă, care ar voi să ne facă să înțelegem că epigrama nu se ridică la nivelul unor producții ale altor popoare, precum Senryu, Haiku, Tanka, etc., a căror valoare nu o contestăm, dar mi se pare că epigrama noastră e mult superioară din mai multe considerente pe care nu am de gând să le prezint aici.

Pînă când vor învăța cei răspunzători de această stare de fapt, că nu ne este de mare folos să ne extaziem mereu doar la ceea ce fac alții, minimalizînd ceea ce noi facem poate cu mult mai bine, cred că nu ar fi atît de greu să recunoaștem epigramei acuratețea construcției, complexitatea temelor abordate, efectul catardic, aderența și impactul educativ, și, ceea ce e de asemenea foarte important, că place, deoarece prin epigramă:

Fiindcă-n viață ne stresează
Incompetența și prostia,
O atacăm cu ironia,
Și rîsul ce o-nveninează.

Gheorghe Bălăceanu

Epigrame

IUBITUL MEU SOȚ,

**Cînd „crema” umoriștilor din țară
La Festivalul din Mizil se strînge,
Ar fi și pentru mine-o șansă rară
Să-ți fac și-un bebe cu umoru-n sînge!**

VIS SPULBERAT

**Maimuța-n van a coborît din pom
Și-și smulge părul dînd cu capu-n zid,
Că n-are cum să mai devină om...
De vreme ce e membră de partid!**

LANSĂRI DE CARTE

**La tot mai multe cărți ce sunt lansate
De cei pătrunși de-al scrisului nesațiu,
Progresul evident, e că mai toate
Rămîn... pe undeva pierdute-n spațiu!**

LA ALEGERE

**Fiind o doamnă, caracter integru,
Cînd s-a surprins cam mult în dubiu stînd
Că nu putea opta-ntre alb și negru,
Și-a zis c-ar fi corect... să-i ia pe rînd.**

LA FESTIVALUL „ROMEO ȘI JULIETA LA MIZIL”

**Vă spun că ăsta-i adevărul nud:
Gustînd umor de clasă și cu stil,
La cît de mare-i hazul la Mizil,
Nici cîini-n Giurgiu nu se mai aud!**

SECRETUL SUCCESULUI LA FEMEI

**Cînd cineva obține-aprecierea
Pe drept, mai are șanse să-l întreacă,
Doar boul care și-a păstrat puterea,
Văzut la mare preț de orice vacă!**

CIOBAN MODERN

**Privind pe laptop printre oi la stână,
Cum Veta lui mulgea de zor Bălaia,
Gîndi profund, cu „șoricelu”-n mîină,
La-ndemnul salvator: alege oaia!**

DEMNITAR REFUZÎND CARNEA DE PORC

**Friptura lui de porc nici n-o gustase
Și musulman știind precis că nu-i,
E cert c-avea motive serioase
Să nu se-nfrupte din... confrății lui...**

ȘEFUL

**De pare dur, rigid sau chiar anost,
Dar e un „cap” așa cum altul nu-i,
Să nu-l compari nicicum cu orice prost...
Ci doar cu unul pe măsura lui!**

REPLICA BOULUI

**Oi fi eu bou, un nimeni în mulțime,
Dar mulți, cu voce tare sau în gând,
Vă înfrunțați rivalii numai când
Vă place mult să-i comparați cu mine.**

FĂRĂ INVIDIE

**De e creată de-un coleg al tău
O operă, e clar că o să spui
Că a gândit-o doar cu capul său
Văzînd că... moare înaintea lui!**

SOARTA PEȘTILOR

**Cînd traiu-i dur și balta a secat
Și-s chinuiți de crudul vieții flux,
Cei mici se zbat amarnic pe uscat,
Cei mari, pe lîngă vreun hotel de lux.**

PENTRU DNA

**Pe gratis, cică azi oricine poate
Găsi destui specialiști amabili,
Să le predea metode adecvate
De-a-ncondeia pe cei indezirabili.**

EPIGRAMIȘTII

**Cu slova, astăzi, sus pe metereze,
Se-avîntă sute-n lupta de idei
Cu răul, reușind să-ncondeieze
Eficient... doar cei ce au condei!**

NICOLAE PETRESCU-GĂINĂ ȘI CONDIȚIA NEMȚILOR LA SEMNAREA ARMISTIȚIULUI DIN 1916

**Semnăm doar dacă ne va fi predat
Să intre-n lagăr, căci așa o vină
De-a-ncondeia pe KAISER, repetat,
Noi n-o putem ierta nici la... GĂINĂ!**

SFAT PENTRU DEMONSTRANȚI

**Pe orice candidat îl pot desfide,
Dar ca să fie totuși respectate
Culorile diverselor partide,
S-arunce și cu ouă-ncondeiate!**

LA AMANTĂ, ÎN AJUN DE PAȘTE

**Ea nu-mi deschide, dar din spate
Un tip forțos mă-nștiințează,
Că face ouă-ncondeiate...
Sau dacă vreau, mi le sculpează!**

IERI ȘI AZI

**„Creștea nivelu”-atunci, dar de nevoi
Puțini plîngeau, iar leafa mică,
Cum crește azi, la tot mai mulți din noi
Nivelul nu se mai ridică...**

JUDECATA CĂRUȚAȘULUI

**C-am chinuit măgarul, înțeleg
C-o fi blestem pe capul meu, dar nu-i
De vină-n niciun caz poporu-ntreg...
Că doar măgari trăiesc din munca lui!**

COMUNICARE GESTUALĂ

**C-un deget între buze, ea, firește
Nu cred c-ar vrea să-mi spună „ciocul mic!”,
Căci dacă stau și mă gândesc un pic,
Înclin să cred că altceva-și dorește...**

COȘMAR

**Din buze-ncet un cioc îi plăsmuia
Și zău, de-atunci nu-mi aflu locul,
Că văd întruna cum se chinuia...
Să bea... Bunduri* vin cu ciocul!**

**N. Bunduri, unul dintre marii epigramaști români*

GREU CU LEGEA...

**Ca să pricepi o lege-i tare greu
Și musai e nevoie de-avocați,
Cînd intră-n text modificări mereu,
Precum se bagă E-uri în cîrnați.**

SFAT DIN BĂTRÎNI

**Luînd în seamă sfatul din vechime
Că nu-i orice femeie-așa cum pare,
Descoperi cercetînd în profunzime...
Și legi ce au desuuri cam murdare.**

UNEI ANUME SCRITOARE

**De ce-aș avea motive să acuz
Că un confrate chiar îi ține partea?
Atîta timp cît n-a ieșit din uz,
E bună, doamna... însă nu și cartea!**

O BUNĂ SOLUȚIE

**La dușmani vei greși de te repezi,
Căci dacă față vrei să faci nevoii,
Le-arăți ce puncte „slabe” ai și vezi...
Cum se izbesc cu capu-n zid ca boii.**

SOLUȚIE

**Văzînd cu-ngrijorare că la noi
Șeptelul se reduce permanent
Fiindcă e penurie de boi,
Vom cere ajutor la Parlament!**

DE EȘTI MAI BUN

**Și tras în jos, de ești mai bun, exclus
Să nu te salți, căci fără vreo problemă,
Azi mulți te-ajută și te trag în sus
Cu forță... ca să zbori de tot din schemă!**

PĂCAT

**Păcat să fie-n țara ta-ngropați
Dușmani străini, făcînd să pătimească
Pe mulți de-ai lor, căci foarte-ndurerați,
Vor da apoi năvală să-i jelească.**

STRATEGIE

**Conchide dup-un lung popas,
Că el pe mulți să-ntreacă poate,
Doar dacă face-un singur pas...
În spate!**

GRABA STRICĂ TREABA...

**E-un sfat de mare-nțelepciune
Să nu mai faci în grabă pasul,
Că treaba merge de minune...
Și poți lungi cît vrei popasul!**

ASIGURARE

**Cum faci popas doar unde-i bine
Și nu ții cont că lumea-i rea,
Poți sigur merge-n pas cu mine
Cu-același ritm... în urma mea!**

DRAGOSTEA MEA...

**Așa ne-am tot iubi, că și-un popas
Oricât de scurt ar fi, îl regretăm
Și spre altar ar fi un ultim pas...
Nu crezi c-ar trebui... să-l evităm?!**

ATENȚIONARE

(la tema de concurs „Țăranul e pe câmp”)

**Degeaba-l cauți ca un timp
Prin UE, la căpșuni, prin crame,
La noi țăranul e pe câmp...
La un concurs de epigrame.**

ÎN SATUL MODERN

**La câmp țăranul nu mai trage
Din greu, dar merge bine treaba;
Nici vaca-n curte nu mai rage...
Privind cum face fitness baba.**

COMPENSAȚIA MĂRIEI

**Pe câmp Ion la muncă-i ziua-ntreagă
Și seara cade lat pe patul rece,
Iar ea se-nfurie pe el... că-i bleagă...
Dar cu „sosia” din sertar îi trece...**

DORINȚĂ ÎMPLINITĂ

**Pe vremuri, triști, cu suflet stins,
Puțini sperau să mai apuce,
Să vadă-n fine c-a învins
Și RÎSUL... iată... ne conduce!**

**S-A CONSTITUIT
BANCA BUCOVINEANĂ DE UMOR
(din 2008, la Suceava, Amos News)**

**S-a hotărît s-ajute-ntreg poporul
Pe umorişti – şi n-a zis nimeni „pîs” –
Ca-n bancă să-şi depună toţi umorul
Şi vor primi din plin dobîndă-n rîs!**

**„CÎNTĂ CUCU-N BUCOVINA”
a ajuns şi la Beijing**

**Trăind emoţii care greu se sting,
Cu mult talent o tînăra din China,
Făcu să se resimtă şi-n Beijing
Cum cîntă cucul nostru-n Bucovina!**

**LA „UMOR MOCA DE CRIZĂ”
de la Biblioteca Bucovinei**

**Aflam din surse cu-autoritate,
Că premianţii îşi vor trece-n conturi
Frumoase sume ce vor fi livrate
În şuturi amicale şi în ghionturi.**

(H)UMORU-N BUCOVINA

**Să spună ce-i (H)umoru-n Bucovina
Epigramiști pe hartă puși cum îs,
Doar un Gagniuc* ar rezolva pricina...
Dar de explică el, muriți de rîs!**

Ananie Gagniuc, mare umorist român.

MOLDOVENII ȘI MOSCHEEA

**De-or fi moschei, la ce să facem nazuri,
Că robotind mereu în jurul căsii,
La o adică, de-om ave năcazuri,
Om înjura și de „moscheea mă-sii!”**

DACĂ BISERICĂ NU E...

**Pe căile ce dusc spre fericire,
Ne-am tot pierdut și numărînd pe dește,
În drumul spre eterna mîntuire,
Moscheea e exact ce ne lipsește!**

BÎRFA LA EPIGRAMIȘTI

**Apar și bîrfe, sigur, nu prea dese,
Că-n unele concursuri, evident,
Mai sunt și unii ce obțin succese
Și culmea... dintre cei ce au talent!**

PRIETEN BUN

**Nu spune-așa pe față că-s un nume,
Dar poți pricepe din comportament
Că sunt aprec iat de multă lume
Ca om... și nicidecum că am talent!**

EROULUI ROMÂN

**Aș vrea să vii pe-a timpului aripă,
Să vezi cum progresăm, cum merge treaba,
Să simți că-ți mulțumesc și-n orice clipă
Regret că te-ai sacrificat... degeaba!**

APROPO DE „MĂ DOARE LA BASCĂ”

**Nu spune asta nimeni la-ntmplare,
Ci vrea ca să mascheze cu decență,
Durerea într-un loc ascuns din care
Răsuflă bruma de inteligență.**

UNUIA CARE SPUNE CĂ-L DOARE LA BASCĂ

**De vrei să știi umila mea părere,
Te-nșeli de crezi că e un gură-cască,
Fiindcă n-are cum simți durere
În spațiul gol ce-l are el sub bască!**

VOCEA GĂINII AUTOHTONE

**Din UE carne, ouă, știți prea bine
Cam fără gust mâncați de-ntorc eu foaia;
La minte mulți vă comparați cu mine
Și brand de țară vreți s-alegeți oaia?!**

EXPLICAȚIA COCOȘULUI

**O las să cînte, nu de frica ei,
Ci din patriotism – nu-mi faceți vină –
Să n-aibă timp de-a promova idei
Că poate fi ministru... și-o găină!**

MOTIV DE SATISFAȚIE

**Cum și „baronii” trec prin multe drame,
Acum precis se vor simți flatați
Că-i bagă umoriști-n epigrame...
Că doar acolo n-au mai fost băgați!**

LA VREMURI NOI

**Cu pălăria-n mîini la colț de stradă,
Baronii trec și milă-și fac de tine,
Un om cu carte, ce-a ajuns să vadă,
Ce-nseamnă să dai cinstea pe rușine!**

DACII LIBERI

**Din vinul lor miraculos cînd beau,
Ca leii aprigi, ne-nfricați de moarte,
În lupte corp la corp se dovedeau
Vînjoși... cu-ale romanilor consoarte!**

APROPO DE ROMANIZAREA DACILOR

**Gîndeau profund sorbindu-și vinul dacii:
Naivi mai sunt de chiar se cred stăpîni;
Ne-au dus la ei și n-au habar săracii,
La cîți romani făcut-am noi români!**

DACII ȘI VINUL

**În timp ce dacii, știm, e peremptoriu
Că din respect pe haine și-l turnau,
Romanii îl vărsau la vomitoriu,
Iar soațele... cu dacii se iubeau.**

LELEA DE LA ORĂȘTIE

**Cum e gătită-n ie și catrință,
Eu cred că nu-i bărbat să nu o placă
Văzînd că are mare iscusință
Și-atunci cînd grațioasă, le dezbracă.**

„LELEA DE LA ORĂȘTIE” CĂTRE EPIGRAMIȘTI

**Deși păreți cumva cam duși de-acasă,
Vă spun cîstit, așa, cu toată stima:
Mă las pe mîna voastră, curioasă
Să văd și cum vă descurcați cu rima!**

AZI, LA ORĂȘTIE

**Chiar cătînd cu sîrguință,
Coapte sau mai tinerele,
Fără ie și catrință,
Zău că nu-i niciuna... „lele”!**

APROPO DE O SCHIMBARE ÎN ALFABET

**Pricepe și un tip la minte chel,
Că după ce-au decis a se schimba
Vocala „î”, tîmpenia-i la fel,
De-o scrii cu „î” din „i”, sau „î” din „a”.**

ÎN TRAMVAI

**Cum o călcase-un negru pe bombeu,
„Ești bou!” - îi reproșase ea cu fițe,
Iar el, privind-o lung în decolteu:
Și tu atunci, tot un bou... „cu fițe”?!**

DESPRE POLITICIENII NOȘTRI

**Sunt mulți ce spun că nu ar fi maturi,
Deși privindu-i, nu-s deloc plăpînzi
Și chiar de-nhapă cu mai multe guri,
Mai toți au dovedit că sunt flămînzi!**

DACĂ BOII ARĂ...

**Fiindcă boii ară, deci muncesc,
E și normal să facă ei avere,
Cînd și „motorul” țării – mă gîndesc –
În fapt, se cam măsoară-n... boi putere!**

COOPERÎND CU INVESTITORUL STRĂIN

**Cînd mîna lui cu drag o voi cuprinde
Cu ale mele strîns, la protocol,
Discret și pe cealaltă o va-ntinde...
Să scormone la mine prin subsol!**

C-AȘA-I ROMÂNUL...

**Așa e nația română,
Că fără ură sau sudalmă,
Cu drag la toți le-am dat o mîină...
Și am primit un dos de palmă!**

ROMÂNUL E ATENT

**Cînd amîndouă mîini, atent din fire,
Le strîng cu foc, ar fi tentat să jure
Că e un gest de sinceră iubire...
Dar eu îl țin de mîini, să nu mă fure!**

ETECT CIUDAT

**Cerîndu-i mîna, s-a simțit flatată
Că o făcea cu-afîta-nflăcărare,
Dar cum i-a oferit-o, brusc constată
Că nu mai e stăpîină... pe picioare!**

FĂRĂ GELOZIE

**Chiar n-are rost să fii gelos,
Femeia, orice vîrstă are,
E ca și-un cîine credincios...
Ce vrea și el un os mai mare!**

MOTIV SERIOS

**Deși-i ceruse mîna, cică-n fine
A renunțat, dar nu așa-ntr-o doară,
Ci doar fiindcă n-o văzuse bine...
Că o pețise-n săptămîna chioară!**

LUPTĂ PENTRU DREPTURILE OMULUI

**Că orice baltă se privatizează,
E un abuz ce-amenință-ntr-atîta,
Încît se-ncalcă și un drept de bază...
Că proștii n-au în ce să dea cu bîta!**

SOȚULUI IUBITOR

**Atent, mereu s-a străduit
Să facă singur ce-a dorit
Și nu m-a-nsărcinat pe mine...
Ci pe vecine.**

SOȚIA POETULUI

**Că muza ta-i vecina de la trei,
O știi și chiar vă potriviți la fix,
Că-n ce produci, eficiența ei
E că te lasă fără pastă-n pix!**

ÎN DELEGAȚIE

**Cînd plec de-acasă fără „jumătate”
Și timpul-mi pare nesfîrșit de lung,
M-alin gîndind ce clipe minunate...
Resimt cînd „mă-ntregesc” pe unde-ajung!**

CATRENELE TRIMISE LA MIZIL

**Le macină Morar și dacă trec,
De Corbu judecate dur, cu stil,
Le ia apoi Berbente la refec
Și-adio nene, premiu la Mizil!**

EFACT NEAȘTEPTAT

**De cum porni din arcul lui săgeata,
Desigur Cupidon ținuse bine
Un loc sensibil, că de-atuncea fata
Se uită doar... cu spatele la mine!**

UNII UMORIȘTI

**Te pot convinge azi și mâine,
Că ei mereu, de cum se scoală,
Mănîncă doar umor pe pîine...
Și-n fapt înghit la pîine goalăăă...**

ÎN LUPTA DE IDEI

**Atunci cînd confruntarea e în toi
Și simți că adversaru-i la pămînt,
De vezi că face pasul înapoi,
Să nu te bucuri... prostu-și face vînt!**

AȘTEPTÎND MAREA UNIRE

**Cînd fu Mihai Viteazul s-o pornească
Și-am stat de neclintit ca falnici brazi,
Să vină Vodă Cuza s-o-implinească,
La fel... de neclintit suntem și azi!**

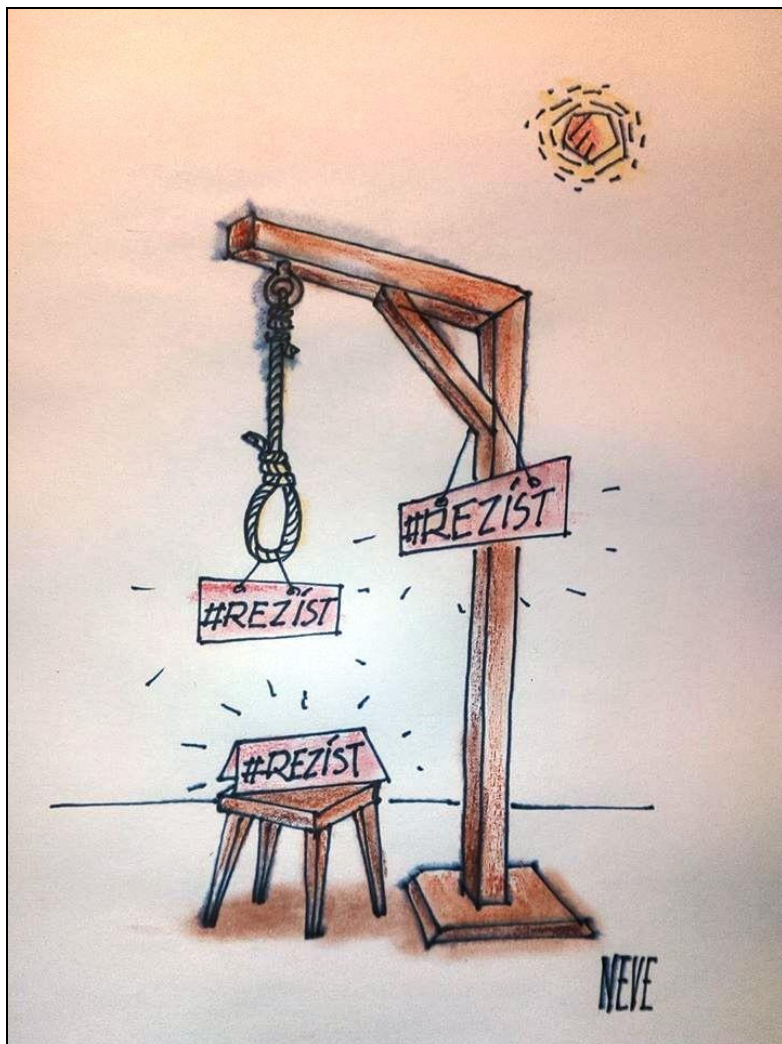
LA MĂGURELE

**S-a zămislit pe la mijloc de mai,
Sfidînd sudalma unor minți cam boante,
De sub un car, în Valea lui Mălai
Vestitul creator de Tarlapoante*.**

**Efim Tarlapan, unul dintre marii epigrafiști români*

LA JUDECATA DE APOI

**Pe toți cînd trecem Styx-ul, ne triază
Prin judecată, după cum se știe,
Fiindcă nici în Ceruri nu contează
Prezumția de nevinovăție.**

ÎN FAȚA JUDECĂȚII DE APOI

**Aștepți sentința și te trec fiori:
Ce șanse-ar fi în Rai să te trimită,
Cînd nu-s nici avocați, nici procurori...
Să știi cam cît și cui să dai o mită?!**

DILEMA HAMLETIANĂ „A FI SAU A NU FI”

**Românii cînd nu vor mai ști ce se-ntîmplă
Din zeci de neazuri de fiecă zi,
Rezolvă dilema c-o logică simplă,
Zicînd: „(puncte, puncte) și fie ce-o fi!”**

FIE CE-O FI!

**Ce-o fi, să fie, nu-s pretențios;
Cum cei de sus cunosc ce-i prețul pînii,
Văzînd ce greu mai prind și ei un os...
E clar de ce se poartă ca și cîinii.**

EPIGRAMIȘTII ȘI UNIUNEA SCRITORILOR

**Au mintea brici, spirituali, decenti
Și despre mulți din ei se poate spune
Că-s MARI și ca valoare, EXCELENȚI...
De-aceea nici nu-ncap în Uniune!**

FACILITATE

**Cu tact și serios angajament,
Veți constata că mult mai simplu e
Să intre și măgari în Parlament,
Decît epigramaști în U.S.R.!**

MOTIVAȚIE

**Din patru-n patru ani aflînd că soarta
C-un trai de vis ne fascinează gîndul,
Vom fi convinși că pe pămînt e poarta
Spre Rai, la care... dracii fac cu rîndul.**

OPȚIUNE

**Femeia cultă e încântătoare
Și conștient, am preferat mereu,
Știind că frumusețea-i trecătoare,
S-o las să treacă... și prin patul meu.**

REGULA ÎMPĂRȚIRII

**Oricât ar fi deîmpărțitul,
Socoate calm și lasă zorul:
De vrei să-ți iasă mare „cît”-ul,
Să fii atent cu-mpărțitorul!**

LA ÎMPĂRȚIREA BUNURILOR DUPĂ DIVORȚ

**Pretinde soața cu temei,
Că „treaba” ce-i făcuse bine
S-o taie-n două se cuvine...
Că jumătate e a ei!**

LA LEGEA SALARIZĂRII

**Cum nu muncim cu-aceeași dăruire,
Nici beneficii fără socoteală
Nu poți să dai prin simpla împărțire...
Ci mai corect, prin... sfânta împărțea!**

DE LA FLEMMING CITIRE...

**Să-mparți în lumea largă sănătate,
Cam tot ce-ți fată mintea poți să-ncerci
Așa ca Flemming, care, din păcate
Făcuse doar o pagubă-n ciuperci!**

CUM AM UMOR...

**Cînd s-or împarte premii la Humor,
Pe cel mai mare-l iau, nu zic nici „pîs”
Jurații, căci, sensibili la umor
Aflînd ce vreau, precis pufnesc în rîs!**

IERI ȘI AZI (II)

**Ce simplu ieri ne-au păcălit
Și arătînd că n-au rușine,
Doar cei de azi ne-au dovedit...
Că marea păcăleală... vine!**

ÎN SPRIJINUL LEGII

**Să sprijine dreptatea consecvent,
Asigurăm justiția română,
Că dezinteresat, ca stimulent,
Avem oricînd un par la îndemîină!**

NE-AM PĂCĂLIT...

**Crezînd că-i soare doar la Est,
Speram la vremuri mult mai bune
Și-abia acum, privind spre Vest,
Vedem cum soarele... apune.**

AUTOEPITAFUL ONOAREI

**De m-a întins pe năsălie
În mintea lui un oarecare,
Nu-s eu aici, fiindcă-s vie...
În oameni care au valoare.**

MULȚI STRĂINI IUBESC ROMÂNIA

**Văzînd ce au românii harnici
Și nu-s hotare, cîți încap,
Veniți, luați, că suntem darnici,
Vă dăm cu drag... și-un par în cap!**

CARICATURISTULUI N. LENGHER LA 85 DE ANI

**Te bucuri cînd nu simți că-s anii grei,
Căci nevoind să îți stîrnească ura,
Te lasă să aluneci printre ei
De teamă că le faci caricatura.**

DREPTATE CU LOPATA

**Ce poate să-ți subjuge judecata
Ca eludînd justiția română,
Să-ți faci așa dreptate cu lopata?!
N-aveai și tu un par la îndemînă?**

BUCURIE DE MAMĂ

**E mîndră că în sine poartă
Și două mici ființe noi,
Ce-s chiar fericite cu-a lor soartă...
Că tată au... mai mult de doi...**

ÎN CULMEA FERICIRII

**Îi vine-n gînd privind din poartă
Pe geam, destrăbălarea-n toi,
Că UNU-I EL, cu-a lui consoartă...
Da-n pat cu ea... de ce-or fi doi?!**

SFAT ÎNAINTE DE MECI

**La meci cu soața și cu soacra, frate,
De nu ai suflet să le lași bătute,
Declară forfait, ia-ți rucsacu-n spate
Și drept pe Valea Vaserului du-te!**

ROMEO LA MIZIL, ÎN VREMURI NOI

**„Romeo” azi șochează într-un fel,
Cum brusc transformă o superbă divă
În „Julieta”, doar când vede-n el
Bomboana... ce tronează pe colivă!**

ÎNTRE FILATELIȘTI

**Din vorbă-n vorbă, ce-am aflat, insist
Să vă transmit, că șeful ăsta nou
Mai mult ca sigur nu-i filatelist,
Dar mulți au spus că are-un cap de bou.**

SARCINA SUPRAVEGHETORILOR

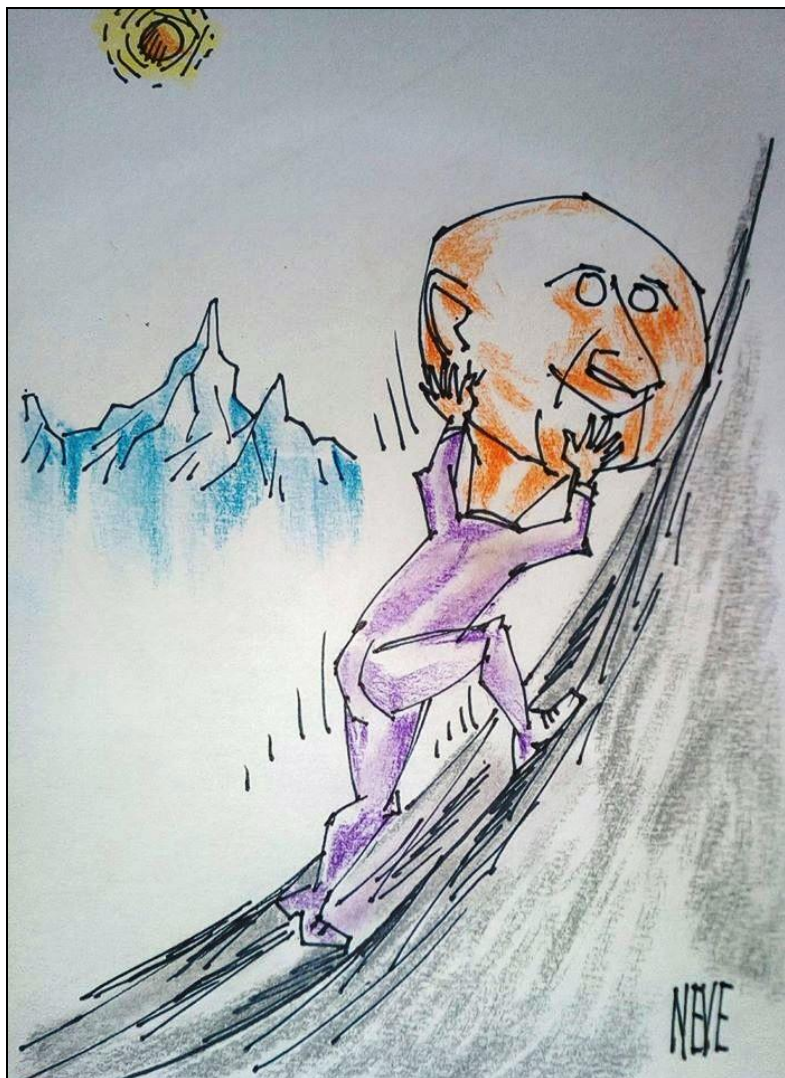
**„Obiectivul” de-au simțit
Că lumea l-ar călca-n picioare,
Cu-atît mai strașnic e păzit,
Cu cît rahatul e mai mare.**

SUNT GREU ROMÂNII DE PORNIT

**Or fi – să neg e de prisos –
Dar dacă stai să te gîndești,
Ar fi păcat să îi pornești...
Că stau atîta de frumos!**

POTRIVIRE

**O fac să rîdă-ntreaga zi cît ține
Dar cum noi facem totul împreună,
Atuncea cînd ne spunem „noapte bună”,
E rîndul ei... să facă rîs de mine!**

OBSTACOLUL

**Ea nu s-a plîns, dar eu voind să știu
Ce-o face mai mereu de strîmb tot calcă,
Obstacolu-l găsii într-un tîrziu...
Cînd m-am trezit cu o entorsă-n... falcă!**

PRIETENIE RUPTĂ

**Am fost prieteni buni și cu durere
Declar că nu mă așteptam să-mi spună,
C-o să-mi refuze mica mea plăcere...
De-a fi și-n noaptea nunții împreună!**

EVENIMENT ILUSTRATIV

**Ce fac aleșii bun de-atîția ani,
E metaforic exprimat ca stil,
De o bibliotecă-n Botoșani
Ce an de an serbează-ntîi april!**

FORȚA ARGUMENTĂRII

**Că-i unul azi mai bun ca Păstorel,
Am zis și-am fost tratat de un confrate
Cam dur, da-ntr-un târziu mi-a dat dreptate...
Aflînd că eu mă refeream... la el!**

UNUI EPIGRAMIST

**Amicul meu ce dă din coate,
E-un umorist cum altul nu-i
Fiindcă poantele, cam toate
Mereu se pierd în fața lui!**

FESUL ȘI INTERESUL LA ALEGERI

**Ne dă atîta-ncredere în voi,
Nu simplul fapt că am primit un fes,
Ci și semnificația, că noi,
Purtîndu-l... am avea vreun interes.**

INTERESUL POARTĂ FESUL

**Știind că-s fel și fel de interese,
Putem și fără mici subînțeleșuri
Să constatăm că-n cazuri tot mai dese
Aleșii noștri cad răpuși de... fesuri.**

PREVIZIUNE

**Atunci când vom atinge-un apogeu,
La fel ca-n Cer – cum prevestesc părinții –
Va fi și pe Pământ un Dumnezeu
Ce-l vor urma... să-i rupă gîtul sfinții.**

GRAD DE ASEMĂNARE

**Că e la fel în Cer și pe Pământ,
Simțim și fără multă tevatură,
Doar prin democrație, un cuvînt...
Ce sus, în Cer... înseamnă dictatură!**

CÎND VINE TOAMNA

**Frumoase frunze cad, de plîng poeții,
Dar nu-s motive de a fi mai triști,
Cînd an de an vedem cum pomul vieții
Se scutură... de mulți epigramaști...**

ÎN PRAGUL TOAMNEI

**Mercurul nu mai explodează,
La doamne scade interesul,
Dar fusta încă se scurtează
Și la bărbați le crește... stresul!**

BEȚIVUL

**Tot privind cum defilau
Ofițerii, își spunea:
Mamă, cîte stele au...
Nu-mi ajung nici pe-o măsea!**

APRECIEREA EPIGRAMEI

**Un scoțian de ar vedea
În patru versuri poezie,
Desigur ar aprecia...
Economia de hîrtie.**

TOLERANȚI DUPĂ ALEGERI

**Cînd iar pe mîna noastră am pierdut,
Chiar nu e cazul să mai facem fițe,
Că doară pe sub furci nu ne-au trecut...
Ci ne-au lăsat... și fără furculițe...**

CEI DE SUS ȘI FURCILE CAUDINE

**Sub cîte-am tot trecut și ce belele
Știind c-am tras, pe dînșii din păcate
Cînd vor cădea, nu-i trecem pe sub ele...
Că mai avem și furci adevărate.**

NODUL GORDIAN EGALAT!

**La fel sau mai nașpa, eu tot mă „mîndresc” cu
Așa-ncurcătură cum rar s-a văzut,
Că e-n România de după Băsescu...
Și-i singurul lucru ce-i bine făcut.**

REZOLVAREA NOULUI „NOD”

**La Gordi-ncîlceala e apă de ploaie
Pe lîngă ce „nod” la români s-a făcut,
Că numai un Cezar răzbește să taie...
Și capul acelor ce l-au conceput.**

SOLUȚIE DE SUPRAVIEȚUIRE

**Mîncări gustoase e normal să-mi placă,
Dar neavînd cu ce să le achit,
Mănînc orice și-mi face rău doar dacă
Regimul mă forțează să le-nghit!**

BUCĂTĂRIA NOASTRĂ AZI

**Bogați nu suntem, totuși nu-i puțin
C-avînd bucătării așa frumoase,
Mai toți cu poftă salivăm din plin
La poze cu mîncăruri delicioase!**

SCARA SPRE PARNAS

**Că scara ar fi tras-o Păstorel,
E fals, căci toți acei ce îl urmează
O fac din epigrame, ca și el...
Dar dacă-s proaste, treptele cedează.**

CANDIDAȚII

**Cînd neluptînd obțin victorii
În funcții prime sau adjuncte,
Vor fi desigur și-n istorii
Citați mereu... la puncte, puncte...**

**ADEPTELE M.I.S.A.
ȘI CĂLĂTORIA ÎN ABSOLUT**

**Cînd văzui cum corpul li s-a
Răsucit spre absolut,
Drept să spun și mie MI S-A
Făcut poftă să mă... mut.**

MÎNCARE DE REGIM

**Nici mult, nici gras, nici sare în exces
Și nici prăjeli, că-s tare-afurisite,
În schimb, conform regimului, mai des
Putem servi răbdări, dar neprăjite!**

LA MASA ROMÂNILOR

**La noi cam totul la străini le place
Sarmale, mici, cîrnații fripți pe plită,
Cu drag servim, dar orișice am face,
Le-am sta în gît de vor să ne înghită!**

EFICIENȚĂ

**La noi chiar nu contează postul,
Sau mediu-n carea-ar activa,
Căci fiecare-și știe rostul
Cînd este rostul de ceva!**

ASPIRANT

**Voia în funcții mai înalte
Și nimeni nu a regretat,
Căci totuși merita să-l salte...
Și azi în zori, chiar l-au săltat!**

ADMIRATĂ

**I-a spus să-și ia adio, din păcate,
Că mulți o vor, iar dînsul n-o încîntă;
Și la valoarea lui, i-a dat dreptate...
Cei mulți la marfă ieftină se-avîntă.**

ARESTAT

**Stresat, sătul de viață și de toate,
Un singur gând i-aduce alinare,
Că pentru-amici va face tot ce poate...
Încît să stea cu dînsul... la răcoare.**

ALINARE

**Plecat fiind iubitul ei departe,
Se-ntinde-alene-n pat și lung suspină
De dorul lui ce-o arde și s-alină
Că va putea dormi... în altă parte.**

ÎN „MENIUL” DNA

**Știind c-ar deveni curînd vetust
De s-ar include simple interese
Ce-ar dăuna prin scopul lor îngust,
„Servește” doar persoanele alese.**

MERITUL DNA

S-apară fața României freș,
Cercînd a scoate – sigur, nu-i ușor –
Gunoaie care stau demult sub preș
Și deranjează... pe stăpînii lor.

MENIRE ORAȘULUI PLOPENI

Cum *Mărgineanca*, fosta colonie,
Ca mamă te-a-nvățat să-nduri amarul,
Văzînd cum crești, mi-am zis: „*Plopeni* “ să fie
Și tare precum tatăl lui, *Stejarul!*”

VINOTEST

Amicul, șeful sau vecinul,
Îl poți ghici privind vreodată
Cu cîta poftă soarbe vinul...
Ca boul apa din găleată.

DIN EFECTELE VINULUI

**În vin, deși rodește mărul
Discordiei în minți mai boante,
Sunt mulți ce află adevărul...
Dar și epigramiștii... poante.**

SFAT UNUI POLITICIAN

**Să stai cu capul sus e important,
Căci dacă la alegeri ai pierdut,
Rămîi la fel, un membru penetrant...
Din care-ai „emanat” la început...**

DIFERENȚĂ

**Văzînd că dacă sunt amenințați,
Cei mulți săraci se sperie ușor,
Te miri ce mult curaj au cei bogați...
Doar cînd te uiți și în nădragii lor!**

FASCINATĂ

Cînd tu mă-mbii cu drag privind în sus
S-aleg o stea, în brațe strîns mă ții
Și-ți simt *emoția* crescîndă, știi
Că-s inocentă... însă proastă nu-s!

UNII TINERI POLITICIENI

De-avem porniri să-i credem necinstiți
Deși vedem că-s buni, activi, fraterni,
Să nu uităm că-s totuși fin școliți...
Cu tact, la școala hoților moderni.

ȘANSĂ

Atît de inocentă cum mai rar
Găsești, frumoasă, gîngășă, curtată,
De-ți pune iute inima pe jar,
Ai șanse mari... să nu mai fie fată!

DUMNEZEU PĂRTINITOR?!

**Că Domnul Nostru ar putea să fie
Mai bun cu inocenții, sigur cel
Ce-afirmă asta, trebuie să știe
Că nu-i tratează și pe proști la fel!**

IUBITĂ MAMĂ

**Cum îngeri, soli de dragoste și pace
Sunt pruncii inocenți pe care-i faci,
Pe unii oare ce anume-i face
Ca-n iadul vieții să devină draci?!**

INOCENTĂ

**Că-s inocentă, chiar de m-au curtat
Mai mulți, vă jur și nu c-aș fi mai brează,
Dar cu niciunul n-am dormit în pat...
Căci m-au ținut întreaga noapte trează.**

REPROȘURI NEMERITATE LA VÎRSTA LUI

**Nu mișc, nu sforăi, n-o țin trează,
Nu-i spun nici vorbe cu asprime,
Iar dimineața-mi reproșează
Că nu mă scol... în întregime!**

TÎNĂRA CU MINIJUPĂ

**La ce te tot holbezi bătrîne, oare
Chiar nu-i rușine? Pari a fi și cult!
Mă ierți te rog, duduie... la picioare...
C-așa urîte, n-am văzut demult!**

ÎN TOAMNA VIEȚII

**Să facem „jocuri” de iubit, n-ai vrea? –
I-a spus prinzînd-o grațios „la toartă” –
Aș vrea, dar nu-i prea des? – răspunse ea –
Să tot jucăm așa... cu „mînă moartă”?!**

CUNOSCĂTOARE

Văzînd cum îl priveau cu încîntare
Și multe domnișoare, dar și mame,
Le-a spus: E-n vîrstă, dar *eu știu* că-i... tare!
De cîte ori citește epigrame...

DILEMĂ FEMININĂ

Doar pe motiv că nu-l cunosc deloc
Să-l dau afară, poate să mă-njure;
Dar dacă-l bate gîndul să mă fure?...
E bine să evit... așa noroc?

INTRUSUL

C-avea de gînd să fure, de ocară
Nu-l fac, dar să mă-njure, spun cinstit,
Motive nu-s, căci nu l-am dat afară...
De vreme ce... eu nici nu l-am primit!

EFFECTUL DE MINIJUPĂ ÎN TIMP

**Cu fluturi în stomac zburdam voios
Fiind mai tânăr, dar dovezi am ferme
Că simt și-acum, vibrînd ceva mai jos,
Un fluture... blocat la stadiul „vierme”...**

FASCINAȚIA LUMINII

**Cînd după ani lumina-n întuneric
Irumpe, fluturi mii în micul soare,
În vii culori dansează-n zbor feeric
Mascînd lumina... foste tîrîtoare!**

JUSTIFICAREA SOȚIEI

**Tu chiar mă bănuiești? – mi-a reproșat
Fiind cuprinsă de un rîs homeric:
Chiar crezi că văd ceva la vreun bărbat?
Cînd împrejurul nostru e-ntuneric?!**

SFIDÎND NOIAN DE STELE DE CARTON

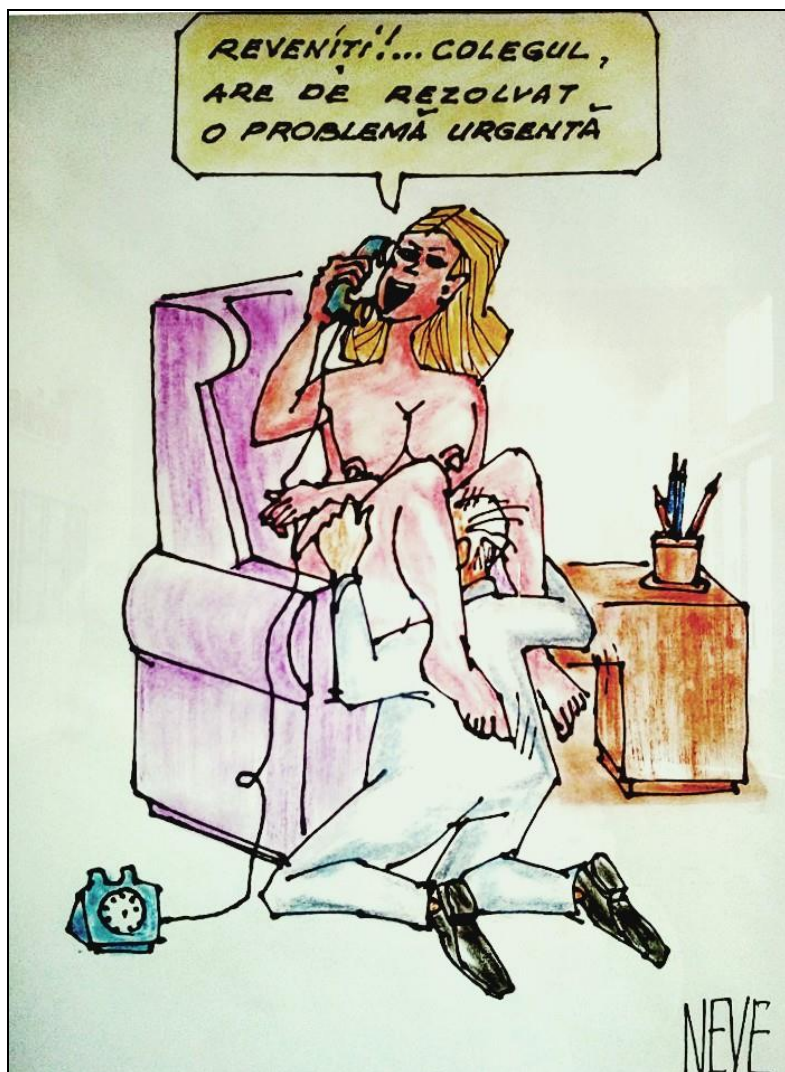
**La Botoșani răsare chiar o stea...
Și pentru cei ce-n lumea asta hîdă,
I-au susținut moral și-n vreme rea,
Românii încă n-au uitat să rîdă...**

AVERTIZAREA VACII

**Cum țața vrea s-ajungă stea
Și văd că astăzi nimeni nu e
Dispus să stea la coada mea,
Și lapte-o să mai beți... din UE!**

IMPACTUL SCHIMBĂRILOR LA SATE

**Exemplu de-adaptare – poți să spui –
E că voind să fie de „bon ton”,
Și boul azi visează vaca lui
Să aibă țîțe mari de silicon!**

FEMEIA NU E SUPERFICIALĂ

**Oricum te-arăți, frumos, urît, cuminte,
Ca și mimoza reacționează
Și numai după cum e-atinsă, simte
Că doar ce e-n interior contează...**

FEMEILE DIN POLITICĂ

**Deși par mimoze distinse,
Vă spun că destul de ușor
Acceptă să fie atinse...
Dar nu-n interesele lor!**

ACUZATĂ PE NEDREPT

**Știind că fusta nu-i scurtată
Dar toți îi văd „odoarele”,
Ce vină are biata fată
Că i-au crescut picioarele?!**

DIN SFATURILE MAMEI

**Isteață fata și de-ar fi să numeri,
La două chiar nu-i iese din cuvânt:
Își ține mândră capul spre pământ,
Și foarte demn... picioarele pe umeri!**

UN POLITICIAN FĂRĂ MASCĂ

**Nu c-ar fi din lumea bună,
Dar cum eu îl știu de-o viață,
Mască n-are cum să-și pună...
Pur și simplu... n-are față!**

UNUI „PREFĂCUT”

**De-ar ști că-i mască modestia,
Ți-ar scoate-o și-n al tău domeniu
La mulți le-ai cam stîrni furia...
Văzînd că ești de fapt... un geniu!**

CÎND CADE MASCA

**Problema, dacă masca-i pică –
O spune fără vreun ocol –
N-ar fi că-i vede fața, ci că
Rămîne-n.... caracterul gol!**

POLITICIENI

**Că poartă mască toți i-acuză
Și de le-ar smulge-o de necaz,
Ar constata bătînd în buză
Doar simplul fapt că... n-au obraz!**

CU MASCĂ, SAU FĂRĂ?

**Cu chef, privind-o galeș într-o seară,
„Montat” pe noi poziții, debordant,
Realiză că-i scos pe ușă-afară,
De soață... c-avea masca de amant!**

„STEAUA NORDULUI”

**La Botoșani, o minunată stea*,
Cu poezii și epigrame vor
Să o câștige mulți, rîvnind la ea
Și dintre cei... ce-s vai de steaua lor!**

**Trofeul Concursului Național de Literatură
„Steaua Nordului” de la Botoșasni*

EPIGRAMISTUL ÎNDRĂGOSTIT

**Dansa cu sufletu-ndoit
Deși bruneta, o splendoare,
Aproape sigur a simțit
Că el... la epigramă-i tare!**

APROPO DE ZICALĂ...

**Chiar dacă furi un ou, acumă,
Urmarea, depășită-mi pare;
Oricît ne-ntrecem noi cu gluma,
N-ai cum să furi un bou... că-i MARE!**

FILANTROP

**Cu bani ajută, simte că-i măreț,
Mai darnic cu săracii altul nu-i,
Ar da și tot ce are mai de preț...
Dar cine și-ar dori prostia lui?!**

IUBITEI

**Îi dai orice și chiar de-și joacă rolul
Mai greu, tu n-o lua ca pe-un afront;
De-o faci cu drag, să știi, din suflet golul
Va fi nimic... pe lângă cel din cont!**

CHIAR DACĂ DRAGOSTE NU E...

**De-ar fi să-ți amintești măcar un pic
Din ce trăit-am amîndoi cîndva,
Cum poți să spui că nu a fost nimic,
Cînd totuși, între noi... era ceva!?**

RECORD

**Sînt ferm convins că-n anii următori
În cartea cu recorduri se va scrie,
Că-n număr mult mai mare, scriitori
Apar la noi... cînd ies din pușcărie.**

REȚETĂ

**Arunci cuvinte într-o oală,
Apoi le zbați cu frenezie,
Le-nșiri frumos pe verticală
Și ce-a ieșit e... poezie.**

PARLAMENTARI

**Cînd doar în aparență somnu-i fură,
Chiar dacă n-ar reține niciun pic,
Ei au atîta rațiune pură,
De trag concluzii, practic... din nimic!**

COMPENSAȚIA NATURII

**Bolnavi fiind, bogații, drept haraci,
Își dau avutul ce de fapt îl fură,
Pe inutilele droguri, cei săraci
Găsesc remedii gratis în natură.**

RECUNOȘTINȚĂ NATURII

**Inconștient când echilibru-ți stric
Și suferințe năpădesc pe mine,
Mă ierți și de te-ascult măcar un pic,
Cu ierburi, flori și fructe, mă faci bine.**

RUGĂMINTE CĂTRE CEL DE SUS

**De Iad mă iartă, păcătos ce sînt
Și cum nu merit spațiul tău divin,
Mă lasă deci să chinui pe Pămînt...
Trăgînd din greu doar... cu femei și vin.**

EPIGRAMIȘTII (II)

**La cei din Rai, ca-n viață, nu-s pe plac
Și nici în Iad nu sunt primiți săracii,
Căci și acolo dacă intră, fac
Să rîdă păcătoșii de toți dracii!**

COMPENSAȚIA EPIGRAMIȘTILOR

**Ca Raiul celor care îi desfid
Să pară Iad, ei dau prin rele iama
Cu-a ironiei spadă și deschid
O poartă către Rai, trecînd prin... Vama!***
**(epigrame la tema „Raiul și Iadul”, Festivalul de la Vama)*

FESTIVAL DE EPIGRAME LA MIZIL

**Și la Mizil, orice s-ar spune,
Din epigramele-acceptate,
O parte-s epigrame bune,
Și altă parte, premiate!**

UN GUVERN ÎN SLUJBA ROMÂNILOR

**E cel decis să-ndeplinească
Un plan profund gândit ca-n fine,
Pe toți românii să-i ferească
De riscul de-a trăi... mai bine!**

MOTIVAȚIA BEȚIVULUI

**Cînd alcoolul-n sînge nu-i de-ajuns,
C-un corp ce-i șaptezeci la sută apă,
În van aștepți la neuroni răspuns...
Că-n loc să se excite... se adapă!**

CADRE NOI

**Din ăștia vechi, cu gîndul la valută,
Pe orișicare, tineri plini de zel
Îl pot înlocui oricînd o sută...
Și mult mai mîndri și... mai proști ca el!**

IEȘIREA DIN ANONIMAT

**Să faci orice te scoate din normal,
Chiar dacă riști să pari puțin sărit,
Cînd sută-n sută pari original...
Ai șanse mari s-ascunzi că ești tîmpit.**

FATĂ BUNĂ

**Mi-a spus cu vocea vag scăzută –
Văzînd ce mult rîvneam la ea –
Fii mîndru, chiar de n-ai o sută...
Arăți de parcă ai avea!**

PRIMA IUBIRE

**Erai un soare pentru mine
Și cînd profund te-am cunoscut,
Am înțeles și cît de bine
Era de nu te-aș fi văzut!**

SCHIMBAREA LA POLITICIENI

**Secretul nu-i de nepătruns,
Nimic nu schimbă de plăcere
Și n-au nimica de ascuns...
Căci tot ce n-au, e la vedere.**

MODA LA POLITICIENI

**Să facă față multor trebuințe –
Așa precum nevoile o cer –
Se-mbracă foarte iute „în tendințe”
Și se dezbracă doar de caracter.**

COMPASIUNE

**Pe șeful care te-a nedreptățit,
Ori te-a jignit chiar fără vreun motiv,
Să-l ierți că poate-i trist, sau părăsit...
Și de un ultim neuron activ.**

SFAT

**În tot ce faci să fii corect și bun,
Că-n viață vei culege doar ce sameni
Și te-ai convinge că-i real ce-ți spun,
De-ar fi un CTC și pentru oameni.**

DORINȚĂ

**În viață de nimic n-am vrut să știu,
Să am doar premii, să câștig mai bine,
Ci doar egal cu șefii mei să fiu...
Dar n-am putut... erau mai slabi ca mine.**

SOLUȚIE (II)

**La dușmani vei greși de te repezi,
Căci dacă față vrei să faci nevoii,
Le-arăți ce puncte „slabe” ai și vezi...
Cum se izbesc cu capu-n zid ca boii.**

Dialoguri

DIALOG

**pornit de la Sorin FINCHELSTEIN
care i-a transmis lui Gheorghe BĂLĂCEANU o:**

**ȘARJĂ PUR PRIETENEASCĂ,
ANUL SĂ-ȚI ÎNVESELEASCĂ**

**Printre turiști la fundul gol,
De varii etnii și religii,
Pe plaja de la Techirghiol
Se *BĂLĂCEA* NUDistul Gigi.**

Sorin Finchelstein

REPLICĂ

LA ȘARJA LUI SORIN FINCHELSTEIN

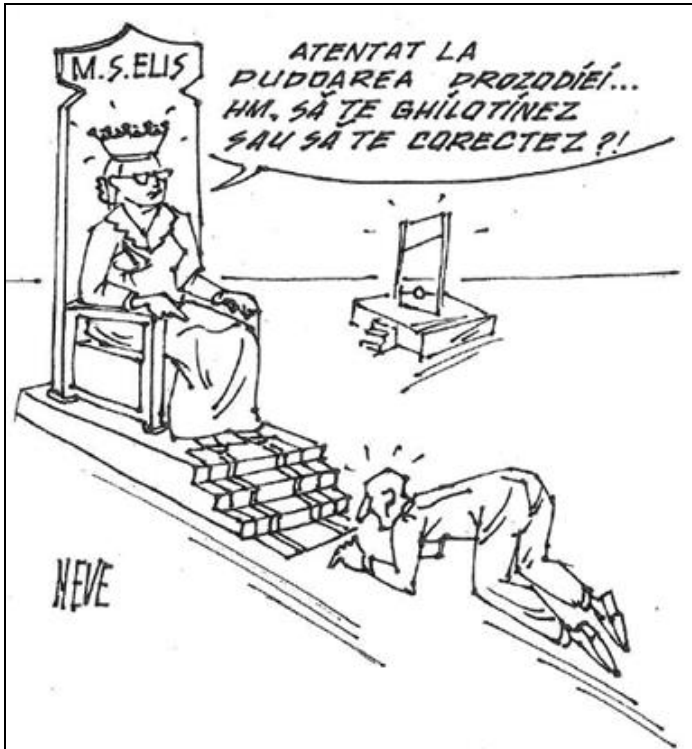
**Privind la funduri goale-n soare
Din zori și pînă la chindie,
L-a prins un tremur la *picioare*
De s-a-ncurcat în prozodie.**

Gheorghe Bălăceanu

ȘI IARTĂ ELIS GREȘALELE NOASTRE...

**Azi e-o dată însemnată,
În istorie marcată –
La erori de prozodie,
Elis dă o amnistie.**

Sorin Finchelstein

DACĂ-I VORBA DE IERTARE...
(apropo și de caricatura lui Nicolae Viziteu)

Cum de ghilotină nu-i
Cazul și la prozodie,
Mai corect era să spui:
Elis, dă-mi o amnistie!

Gheorghe Bălăceanu

Dacă zici că în colaborarea ta cu Elis Râpeanu ai văzut de multe ori coșul... pentru țeastă, probabil că n-ai sesizat că:

DEPINDE DE CAP

La doamna Elis nu încap
Catrene care „*nu te-nnoadă*”
Și-atuncea lasă fără cap
Doar epigrama fără coadă.

Gheorghe Bălăceanu

REPLICĂ

Și chiar sub spectrul gilotinei –
Pedeapsă potrivită vinei –
Lui Elis eu m-am închinat
Fiind de dînsa grațiat.

Sorin Finchelstein

CHIAR DACĂ...

Și dacă fost-ai grațiat
Că nu era greșeala mare,
Te-nșeli de crezi c-ai fost iertat
Și pentru cele viitoare.

Gheorghe Bălăceanu

După dreptul bălăcean,
Diferit de cel roman,
Ești tratat ca vinovat
Chiar în mod anticipat.

Sorin Finchelstein

ACUZAȚIE NEFONDATĂ

Cu *dreptul* meu, ca vinovat –
Te rog s-o iei cu binișorul –
Nu poți să spui că te-am tratat...
Că doar n-am zis că-mi bag *picioarul!*

Gheorghe Bălăceanu

Da, o iei cu binișorul
Cînd îți introduci *picioarul*,
Neavînd, cum văd, tăria,
De-a-ți băga și prozodia.

Sorin Finchelstein

DEFICIENȚĂ DE COMUNICARE?

Vorbim în doi – și-a naibii comedia –
E clar că ne-nțelegem separat;
Picioaru-am spus că nu mi l-am băgat...
E treaba ta ce faci cu prozodia.

Gheorghe Bălăceanu

AI DREPTATE, DECI...

Da, o iei cu binișorul
Neintroducînd *piciorul*;
Ba, mai mult, ai și tăria,
Să nu-mi bagi nici prozodia.
Sorin Finchelstein

ÎNTRU TOTUL DE ACORD

Motive de-a fi triști deci n-am avea,
Cînd știi și tu, și eu ce-ai vrea să spui,
Că orișicînd epigramistu-ar vrea
Să nu te iei de prozodia lui.
Gheorghe Bălăceanu

La acest punct, Sorin Finchelstein spunea:
*Am avut mare succes la Bădicioiu, dar, fără să pot
spune de ce, ezit la „Bălăceanu”.*

LUI LAURENȚIU B.

Nefiind noi la per tu,
Nu-ți pot zice „Bă, dicioiu!”;
În concluzie, de-acu’,
Trec la „Domnule Dicioiu”.
Sorin Finchelstein

**DACĂ TOT O FACI
PE NAȘU' LUI BĂDICIOIU...**

La felul cum l-ai botezat,
De rîs eu cred că nu se-ndoaie;
Ca să-ți mai spele din păcat,
Mai bine-ar fi să-i dai o oaie.

Gheorghe Bălăceanu

DUBLU HANDICAP

Nimeni, rog, să nu-l jignească
Și cînd cer, nu-i perfidie:
Este-o mare tragedie
Să fii prost și gură cască!

Mihai Haivas

REPLICĂ

Păcat ar fi să nu-l ascuți
Cînd cere-așa cu insistență;
Că-i sincer cum nu sunt prea mulți...
Și-o spune din experiență!

Gheorghe Bălăceanu

La provocarea lui N. Bunduri:

DIN PUȘCĂRIA CĂSNICIEI

Din „pușcăria” de-nsurat
Cu soața mea - un dur Mefisto,
Eu cred că n-ar fi evadat ...
Nici Contele de Monte Cristo.

Nae Bunduri

STOICISMUL LUI BUNDURI

El soaței, demn i-a suportat calvarul
Și domn fiind, nici gând s-o fi bătut,
Ci-n sine și-a vărsat mereu amarul...
Din sticlele pe care le-a băut.

Gheorghe Bălăceanu

ÎN APĂRAREA LUI BUNDURI

Nu cred c-acest N. Bun din lumea bună,
Și-acuză soața fără vreun temei,
Cînd el și-a pus și dinți, să nu se spună
C-avea un dinte... împotriva ei!

Gheorghe Bălăceanu

**REVISTEI CONSTELAȚII DIAMANTINE,
LA CENTENAR**

**Cu primul număr, ați purces la drum
Și asalțind puternica ređută –
Literatura – iată că acum
Ați depășit cu mult succes o sută!**

Gheorghe Bălăceanu

IEȘIRE DIN IMPAS

**Cînd un mistreț din camarilă,
Un cap pătrat, se află-„n pom”,
Se crede mai întîi gorilă,
Iar votul îl transformă-n om! (ALDO)**

Alexandra Dogaru

DESPRE UN ANUME CANDIDAT

**De-i zici gorilă, cînd te-mpinge
Furia, ca să vezi de-i om,
Votîndu-l doar, te va convinge...
Că nici n-a coborît din pom.**

Gheorghe Bălăceanu

Poezii

De-aceea...

**Mă plimb alene, singur, în parcul plin de verde
Și-n ochii minții, parcă, revăd cum se-ntrupează
Precum era, „Orașul domnițelor” de vază,
Imaginea ce-n colbul istoriei se pierde...**

**Și-n jocul calm de raze din soarele-nserării,
Îl văd pe Eminescu și versu-i mă-nfioară,
Cum zboară la Enescu pe-acorduri de vioară
Cînd trilul ciocîrliei se-avîntă-n largul zării.**

**Și-un glas cum au doar preoți la slujbe de utrenii,
Îmi spune că-n trăirea ce brusc mă minunează,
Sunt energii prin care subtil mă conectează
Egregorele unui oraș ce naște genii.**

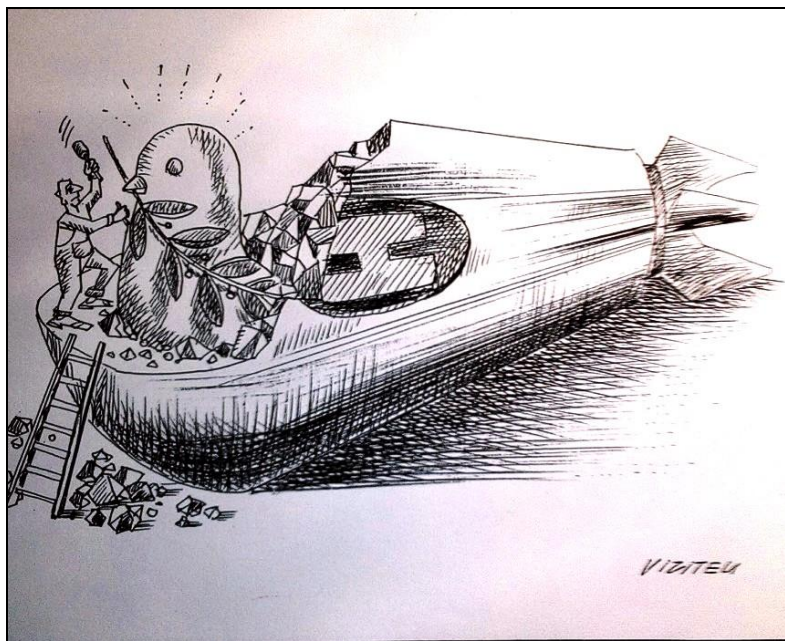
**Că-n tot ce ne-nconjoară, vom întîlni oriunde
Pe-Agripa, Piliuță, Băncilă, zugrăvindu-și
Pe pînze propriul suflet, sau Iorga așternîndu-și
În tomuri adevăruri ce-n inimi vor pătrunde.**

**Pe Sofia Nădejde, sau Barbu Lăzăreanu,
Pe Gheorghe Avramescu, pe Gane, Onicescu,
Elie Radu, Graur, Antipa sau Tufescu,
Pe Murărașu, Sorbul, Dimitrie Negreanu...**

**Și-un Leon Dănăilă, ilustru medic care
N-a vrut nici bani, nici case și cât mai e-n putere
Închină-ntreaga-i viață și-n schimb nimic nu cere,
Copiilor ce fi-vor a țării înălțare.**

**De-aceea cum se știe de mii și mii de ani,
Că pe terenuri sterpe nimic n-o să răsară,
Născînd atîtea genii, ne așteptam s-apară
Și Steaua Nordului*, aici, la Botoșani.**

(Concursul Național de Literatură „Steaua Nordului”, Botoșani)

O, noapte...

O, noapte!

Lasă-mă să-ți fur

Puțin din taina de-a rămîne

Cu tine doar și împlinit în tine,

Cînd simplu șopotind o să-mi strecuri

În minte ca un vis matricea gând...

Să-nvăț a nu vedea ce nu mai vreau,

Să-mi luminez adîncul ros din mine

Năpăstuit de seacă rea lucire

Cu nimb de sfinți împodobit cu ură...

Să-mi regăsesc euritmia

Pierdută-n iureș de tîmpiți

Ce n-au măsură...

De-mi dai, să știi,

Nu-ți pot plăti nimic

Cu viața toată!

O, noapte!

Mă lasă-atunci măcar să-mi bucur clipa

Scăldat în strălucirea-ntunecimii tale,

Să văd iubirea care stă-n sămînță

Dormindă așteptînd să umple golul

Creat de lăcomie și de ură...

O, noapte!
Simt că-n tine parcă
O lume e născîndă...
Aș vrea ca să mă bucur neoprit
De clipa-n care tu devii stăpîină
A lumii, cînd, coboară fulgurînd
Ca un nimic ce liniștit se-ntinde
Din întuneric, o lumină sfîntă...
Pe care vom simți-o doar în suflet...
Și-abia atunci în mine voi fi Eu
Copilu tău, mirat să înțeleg
Că Eu sunt Toți și Toți în mine-așteaptă,
Că m-ai făcut să cred că aș putea
Să schimb eu soarta lumii cu iubirea...
O, noapte!
Nici nu știi ce mult îmi dai,
Încît, mă-ntreb de am ce să-ți mai fur...

Iubire de-o clipă

**Cum te-am zărit iubire alergînd
Pe străzi de foc cu părul despletit,
Din slăvi mi-am rupt un suflet, tremurînd
Să-ți mîngîi bucelele de fîn cosit.**

**Iar tu știind că-n sincera-mi trăire
Puteam să ard dorind să-ți stau în cale,
Mi-ai revărsat în simțuri, din privire,
Răcoarea din albastrul mării tale.**

**Și pentru-o clipă doar fiind surprins
Că îmi inundă fericirea-n sînge,
De-a timpului aripă m-am desprins
Și brusc uitasem de mai știu a plînge.**

**Pătrunși în noi simțeam că retrăiam
O lume ce părea că se-nfiripă,
Deși de-atâta vreme ne iubeam...
O, Doamne, ce-i în Univers o clipă!?**

Rondelel saltimbancilor politic

**Bieți saltimbanci, de voi ne este milă
În teatrul prost, de cabotini politic,
Cînd vă privim și v-acceptăm în silă,
Sperînd să vă revină simțul critic.**

**Destoinici robi la șpagă și la pilă,
Cu un discurs tîmpit și paralytic,
Bieți saltimbanci, de voi ne este milă,
În teatrul prost, de cabotini politic.**

**Fiind cam siguri că a vieții filă
Va șterge-un tern parcurs meteoritic
Și-n viitor asemenea reptilă
Va dispărea din spațiul mioritic,**

Bieți saltimbanci, de voi ne este milă ...

Rondelul posibilității

**Ei bine, astăzi e posibil
Așa cum n-a mai fost vreodată,
Să vezi cu ochii, incredibil,
Acea schimbare-adevărată.**

**Să vrei să uiți ce-a fost oribil,
Să speri că lumea-i minunată,
Ei bine, astăzi e posibil
Așa cum n-a mai fost vreodată!**

**Mai poate-un lider inflexibil
Și fals să-ntoarc-a vieții roată,
S-aplauzi iarăși ce-i penibil
Și tot ce vrei să nu se poată?**

Ei bine, astăzi e posibil!

Rondelul fotbaliștilor

**Cînd cu eforturi ei mai dau un gol
Și-i bucură pe mulți în astă țară,
Simțim că fotbaliștii au un rol
Compensatoriu, de valoare rară.**

**Uităm de tot, de chinuri, de obol,
Uităm de griji, de foame, de ocară,
Cînd cu eforturi ei mai dau un gol,
Și-i bucură pe mulți în astă țară.**

**Și cei ce trag din greu de cîte-un pol
Presimt că în curînd pe-a vieții scară –
Cum spun mai marii fără vreun ocol –
Efecte și-n buget or să apară**

Cînd cu eforturi ei mai dau un gol.

Păstorel către urmași

**În templul epigramei oficiind în frac,
Sunt și picați din lună, sau poate din copac,
Ce-n patru versuri ciunte, ce-s chiar de panaramă,
Se-nfoaie că-s la modă făcînd și epigramă!**

**Dar cum și-n poezie și-n orice fel de artă,
Pe locul cel din frunte e totdeauna ceartă,
În orice timp istoric, se-ntîmplă cam la fel:
Cînd unul e mai mare și altu-i mititel,**

**De-și spune fiecare „cinstit” părerea lui,
Că nu e Icsulescu, dar nici Cutare nu-i,
Niciunul nu-ndrăznește să spună c-ar fi el,
Și scapă preamărindu-l cu drag pe Păstorel,**

**Le-ar spune cred, maestrul, scîrbit de-așa favoare:
De orbi sînteți la cei ce acum chiar au valoare,
Degeaba mi-o dați mie, căci eu am fost, nu sînt
Și nu-mi mai folosește aicea în mormînt!**

La festivalul răciturilor

**Cînd aste plaiuri minunate
Ce ne-au lăsat pe gînduri duși,
Ne-au amintit cu pietate
De Peștișani și de Brâncuși,**

**Cînd după vinul supt din oale
Cum n-am pe creier bătăturei,
Îmi zboară gîndul la sarmale
Dar mai curînd la răciturei,**

**Cînd gata stau să saliveze
Atîtea preacinstite guri
Și toți ar vrea să demonstreze
Că-s campioni la răciturei,**

**La ceastă mîndră înfruntare
N-aș vrea să vă-ntristez defel,
Dar știu o răcitură care
Ar fi un fel de top-model.**

**Și chiar de nimenea n-o știe,
V-asigur că e cea mai cea
Și-ar înjosi orice piftie
Din orice-ar fi făcută ea.**

**Din gîscă, ori curcan sau pește,
Nu ți-ar plăcea așa încît
Să-ți vină să te lingi pe dește,
Sau limba să ți-o scapi pe gît,**

**Cum e din cap de porci de rasă
Din cei ce n-au mîncat lături,
Cu rîturi mari și piele groasă
Ce nu e bună de fripturi**

**De-ar fi la Festival să vie,
Salariu-ntreg zălog mi-l pun
C-ar spulbera orice piftie
Și-n top ar fi, precum vă spun,**

**Căci răcitura minunată
Ce-o poți obține fără sfați
Și culmea, gata preparată,
E chiar... în cap la guvernanți!**

Iubită mamă...

**În zori când soarele-mi zîmbește
Și vîntul pletele-mi destramă,
Cîntînd prin frunze, îmi șoptește
Că ești mereu cu mine, mamă...**

**Că pot vedea oricînd lucirea
Din ochii tăi în bobi de rouă
Și din preaplinu-mi, fericirea
O-mpart cu tine pe din două.**

**Cînd fin, de buze-ating o floare
Să-i sorb parfumul din petale,
Fiorul care-l simt îmi pare
Sărutul cald al gurii tale.**

**Și cînd mă simți că dau de greu,
Mă-nveselești cînd iese luna
Și te streкори în visul meu,
Să fii cu mine-ntotdeauna.**

De ziua ta, tăticule...

**Acum când pomii dau în floare,
Mi-e dor ca pe aripi de vânt
Să văd cum vii, din depărtare,
Să sar într-un picior, să cânt...**

**Și când în brațe m-ai cuprinde,
Din ochi aș vrea să înțelegi,
C-aș cumpăra și timp, de-ai vinde,
Să stai cu mine zile-ntregi!**

**Să-mi povestești de toate cele,
Să ne plimbăm și fericiți,
Să stăm târziu privind la stele,
De nimeni să nu fim treziți!**

**Iar eu, cu drag zîmbind, să-ți spun
Că nu vreau lucruri, nu vreau bani,
Ci doar iubirea, tată bun...
Urîndu-ți sincer „La mulți ani!”**

Despre rating, doar de bine!

După nouăzeci încoace,
Ce a fost, nu mai contează;
Presa cam în tot ce face,
După „rating” se ghidează.

Ca să-ți poți închipui:
Public, deci, nu se mai face
Ce crezi tu c-ar trebui,
Ci mai mult ceea ce place.

Deci, la vreo emisiune,
Sau articol, în ziare,
De se uită multă lume,
Cică face „rating” mare.

Nu contează ce și cine,
Are, n-are consistență,
Pentru presă este bine
Dacă are-audiență.

Chiar de-s nonvalori în față,
Și deșteptii-or să se-ncline,
Nu-i nimic, așa-i în viață,
Face rating, deci e bine!

**Cu succes de-mpăunează
Mai mereu pe-un fitecine,
Pentru presă nu contează;
Face rating, deci e bine!**

**Și-adevărul le priește
Și minciuna le convine,
Că scandalul ce-l stîrnește,
Face rating, deci e bine!**

**Prin anchete de fațadă,
Cu nimic n-or să-ți aline
Chinul, însă multă sfadă,
Face rating, deci e bine!**

**Discutînd de sănătate
Ce abia se mai menține,
Să te faci că vrei dreptate
Face rating, deci e bine!**

**În dezbateri importante,
De-ți induc ce le convine
Abordînd idei „frapante”,
Face rating, deci e bine!**

**N-au soluții și nici planuri,
Dar ideea iată, vine:
Sex, manele și cancanuri!
Face rating, deci e bine!**

**Cînd în culmea nesimțirii
Fac spectacol cu destine,
Chiar de-i împotriva firii,
Face rating, deci e bine!**

**Împlinită chiar, dorința
Însoțită-i de suspine!
Nu contează, suferința
Face rating, deci e bine!**

**Ne-amăgesc că suntem primii
Mai presus decît oricine;
Satisfacția mulțimii
Face rating, deci e bine!**

**Viața noastră e o dramă
Și uitînd de unde vine,
Ne hlizim la panaramă...
Face rating, deci e bine!**

**La concluzia ce spune:
„Face rating, deci e bine!”
O-ntrebare se impune:
Face bine, pentru cine?**

**Din ce mulți doresc să facă,
Cine ne comandă-n fine,
S-acceptăm că numai dacă
Face rating, este bine?!**

**Boala asta-i importată
De la cei ce dețin „potul”
Și concluzia-i testată:
Doar prin rating, conduci totul!**

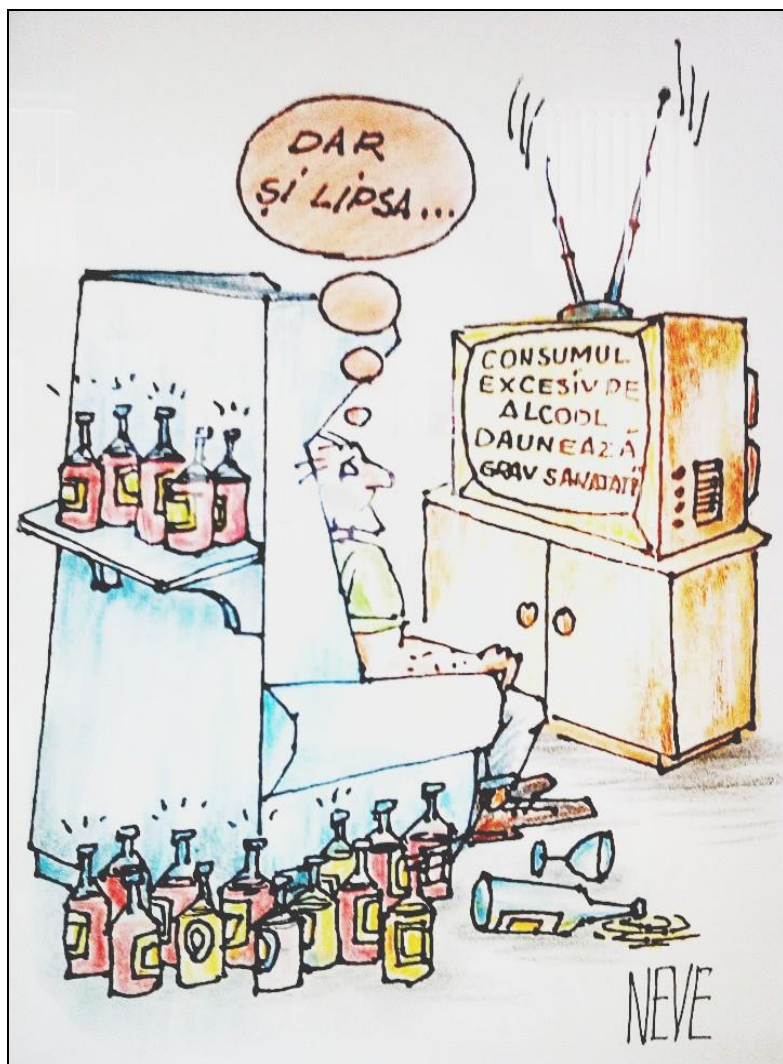
**Cînd emisiunea care
N-are „rating”, e-anulată,
Mai degrabă mi se pare
O cenzură camuflată.**

**Dacă la TV, ’n ziare,
Doar deștepți s-ar prezenta,
Dintre noi, chiar fiecare
Între timp s-ar deștepta.**

**Însă știe lumea toată
Că-i mai greu la început,
Căci o minte luminată
Nu-i ușor de priceput.**

**E nevoie, ca atare,
Să explici, ca orișicine,
Pe-ndelete, cu răbdare,
Să-nțeleagă ce e bine.**

**Dar cu-asemenea proiect,
Perspectiva ar fi sumbră
Pentru cei ce, indirect,
Dirijează tot, din umbră.**

**La TV sau în ziare
Vezi articole, programe,
Doar cu-audiență mare,
Să ia banii pe reclame.**

**Pentru-a-și întregi bugetul
Presa astfel se destramă,
Căci devine cu încetul,
Dependentă de reclamă.**

**Cu audiență bună,
Ce vedem, sau ce citim,
E ce cîntă lor în strună,
Nu ce-ar trebui să știm.**

**Și în loc de idealuri,
Sau dezbateri de idei,
Ne încîntă cu scandaluri
Și programe de doi lei.**

**Glume proaste, sex, spectacol,
Străluciri multicolore,
Uită toți ca prin miracol
De problemele majore.**

**Neatenți la mici detalii,
Clevetesc și se distrează;
N-au haz intelectualii!
Nu ne mai interesează!**

**Atmosfera-i minunată,
Le merg toate ca pe roți!
N-ai să fii bogat vreodată,
Dar te fac să crezi că poți!**

**Și așa, ei, anonimii,
Profitorii „înțelepți”,
Cu susținerea mulțimii,
Închid gura la deștepți!**

**Astfel, promovînd nimicul,
Peste tot, jur împrejur,
Noi ne mulțumim cu ciroul,
Ei, cu traiul de huzur.**

**O așa manipulare,
Cum nicicînd nu s-a văzut
Și cu anvergură mare,
Doar prin „rating” s-a putut!**

**Avînd bani, putere mare,
Vrem să-și facă – țineți seamă –
Televiziuni, ziare,
Special pentru reclamă.**

**Nu mai vrem să ne încurce,
Vrem ca să trăim frumos!
Conștiința nu ne-o spurce
Cu-al lor „rating” păgubos!**

**Căci valoarea de revine
Și-om deschide alte porți,
Despre „rating”, doar de bine
Vom vorbi... ca despre morți!**

În clasa-ntîi

**Cum sunt sensibilă și pură,
Sfioasă, veselă, zglobie,
Mi-e gîndu-ntîi la-nvățătură
Și-apoi să fac ce-mi place mie.**

**Emoții am și-mi dau silința
Să-mi iasă toate cît mai bine,
Să am succes și din dorința
Să fie mîndri toți de mine.**

Visînd la stele

**Că-n lumea asta viețuim sub cerul –
De care știm că sigur altul nu e –
Suntem convinși, dar nu-mi explic misterul
De ce-l vor toți doar pentru ei... și-n UE.**

**Și ca să-i afle totuși rezolvare,
Într-un consens tacit, cum altul nu-i,
S-a acceptat să aibă fiecare
Un cer cu stele pe măsura lui.**

**Oricine e-n deplină libertate –
Așa cum s-a-nțeles de-atunci încoace –
Pe cer să-și pună stele cîte poate,
Mai mici, mai mari, cum vrea și cum îi place.**

**Dar pentru a impune-o nouă stea,
Se știe astăzi în întreaga lume,
Că numai concurența va putea
S-o recunoască și să-i dea un nume.**

**Și pentru toți aceia care vor –
Vizînd a epata, cum știm noi bine –
Punîndu-și noua stea pe cerul lor,
Condiții sigur sunt și nu puține.**

**De ai talent, cum concurența-i mare,
Dorindu-și mulți valoarea lor sporită,
E greu și vor răzbi mai des cei care
Vor ști „să se lanseze pe orbită”.**

**Știind acestea, nu c-aș fi nebun,
Ci m-a-ndemnat ceva – să vezi beleaua –
Să vreau acu-nainte de Crăciun
S-ajung la Botoșani... să plec cu Steaua...**

**Că pe-al culturii cer a fost găsită
O nouă stea și chiar de are-un nume,
O văd doar cei cu mintea ascuțită
La-mbîrligat metafore și glume.**

**Și chiar de-s mulți ce cred c-ar fi în stare
S-o vadă, ca-n povestea cunoscută
Cu hainele-mpăratului, se pare
Că merg pe-o cale prea de mulți bătută.**

**Dar m-a făcut să cred c-ar fi păcat
Și de renunț am să regret tot anu’
Căci sunt de Steaua Nordului tentat...
Și vinovat e numai Gaftoneanu.***

**Scriitorul Mihai Dorel Gaftoneanu, organizatorul
Concursului Național de Literatură „Steaua Nordului”*

Referendumul animalelor

**Ca șef recunoscut de animale,
Făcu o convocare de urgență
S-anunțe adunării generale
Un fapt ce cere maximă prudență:**

**Atente fiți la ce e prin ziare
Și la TV, căci sunt amenințate
Relațiile bune dintre fiare,
Să fie-n mod profund denaturate.**

**Fiindcă dintre oameni, cum se vede
Cam mulți iau animale drept modele,
Și pot induce printre patrupeze
Idea că-s și oamenii ca ele.**

**Și-apoi, perfizi cum sunt în tot momentul,
Mizînd că fi-ve-ți pradă delăsării,
Vă plagiază-ntreg comportamentul
Și-ajung în funcții mari în fruntea țării.**

**Dar dacă fură cu nerușinare
Un drept legitim la identitate,
Vom cere bani dar și asigurare
Că nu vom fi cu oameni comparate.**

**Și-n caz că tot persistă-n imitare
De animalice virtuți, oricine
Va dovedi mai proastă comportare
Decît a noastră, vom vota în fine,**

**Ca-n funcții unde drept alegeri bune,
Modele de-animale-s preferate,
Prin referendum azi le vom impune
Să pună animale-adevărate!**

**Căci și de-ar fi justificări banale,
Remarca nu-i deloc surprinzătoare:
Cînd oamenii imită animale,
E clar că ele sunt superioare!**

Tot românul e poet

**Observăm cu încântare,
Că apar cu frenezie
Și în număr tot mai mare,
Creatori de poezie.**

**Și din versul lor ia zborul
O năvală de cuvinte,
Ce invită cititorul
Ordinea s-o pună-n minte.**

**Rima este inutilă,
Punct și virgulă nu pui,
Căci ideea-i mai subtilă:
Să vezi sensul unde nu-i.**

**Infinitul te pătrunde
Și așa înveți, sau speri,
Că-nceputul e oriunde
Și sfârșitul nicăieri.**

**Compoziția se face
Totdeauna cu teme:
Poți s-o-ncepi de unde-ți place
Și s-o termini unde vrei.**

**Conținutu-i ca la carte
Conceput după tipic;
Chiar dacă reduci o parte,
Parcă n-ai redus nimic.**

**Cînd elaborînd conceptul
Nu-l impui în niciun fel,
Cititorul are dreptul
Să-nțeleagă ce vrea el.**

**De ceri muzicalitate,
Zău, ar fi chiar o prostie!
Avînd muzici peste poate,
Le mai vrei și-n poezie?!**

**Despre ritm, ia mai gîndește:
Că nu are, poți să spui?!
Pentru că oricum citește
Fiecare-n ritmul lui!**

**Sentimente pe măsură
Și trăiri după model,
Nu se pot da mură-n gură,
Să vibreze toți la fel!**

**Și-n acest context se pare
Că-i nevoie de urgență,
De-o idee novatoare
Ce-o ofer, fără licență.**

**Avantajul e multiplu,
Căci ideea-i genială:
Reușești c-un simplu titlu,
Poezia ideală!**

**Și pe titlu, dintr-odată,
Multe minți sar laolaltă,
Ca și cum ar vrea să scoată
Piatra aruncată-n baltă.**

**Brusc ideile se schimbă,
Versul capătă cadența
Unei ciorbe lungi de limbă
Cînd se-mbată țata Lența!**

**Cine vrea, astfel crează
Și trăiesc cu frenezie,
Proastă, bună, nu contează,
Propria lui poezie!**

**Și așa putem susține
Chiar căzînd în desuet,
Că atuncea cînd îi vine,
Tot românul e poet!**

Parodii

Trecut
de Gheorghe Pârja

Ce mai aștepți? Când așteptarea
E vizuina unei vulpi,
Ochiul viclean este cătarea
Prin care vrei să o împuști

Atâta. Ochiul stă la pândă,
Ce lung e drumul între noi,
Deasupra luna e flămândă,
Jos, steaua a căzut în ploii

Doar o fereastră ne mai ține
Țâțâna lumii devorate,
Ce mai aștepți? Că nu mai vine
Triumful nopții cu păcate

Rămâne simpla amintire
În care parcă ne-am întors
Cu un caiet cu foi veline
La școala zilelor pe dos

Un gând, o cupă, un miracol,
Ori zborul păsării pieziș,
Când învățam de la oracol
Cât e pădure, cât frunziș.

Fata Morgana
după „Trecut”, de Gheorghe Pârja

**La ce te uiți? De-arunci privirea
Sperînd vînarea unei vulpi,
Prin ochiul tău mimînd iubirea
Doar speri din trupul ei să guști**

**Atît. Zadarnic stai la pîndă,
Cu-atîta spațiu între voi,
Cînd gura ei e prea flămîndă,
Nu de-un cocoș răpus de ploi**

**Ce greu mîndria-și mai menține
De fluxul vremii erodate.
La ce te uiți? De speri că vine
Să te răsfeți cu dulci păcate,**

**E doar a ta închipuire
Ce prea perfidă te-a întors
Cu gîndul iar la nopți senine
Acum cînd toate-ți merg pe dos**

**Și-n vin de cauți vreun miracol
Să-l faci să zboare, el pieziș,
Țintind al florii receptacol,
S-ar pierde sigur în frunziș.**

Cămara de fructe
de Ion Pillat
din volumul „Pe Argeș în sus”

**Deschid cu teamă ușa camării de-altădată
Cu cheia ruginie a raiului oprit,
Trezind în taina mare a poamelor, smerit,
Mireasma, și răcoarea, și umbra lor uitată.**

**Mă prinde amintirea în vînătul ei fum,
Prin care cresc pe poliți și rafturi, ca pe ruguri,
Arzînd în umbră, piersici de jar și-albaștri struguri
Și pere de-aur roșu cu flăcări de parfum.**

**Șovăitor ca robul, ce calcă o comoară
Din basmul cu o mie și-una de nopți, mă-nchin:
Văd pepeni verzi – smaragde cu miezul de rubin –
Și tămîioșii galbeni ca soarele de vară.**

**Se-aprind fantasmagoric caise și gutui:
Trandafirii lampioane și lămpi de aur verde...
Dar părăsind cămara ce mințile îmi pierde,
Tot rodul vrăjitoarei cu lacăt îl încui.**

***Livada cu piersică
după „Cămara de fructe”
de Ion Pillat***

**Privesc sfios spre locul umbrat de altădată
Cu pofta dogorindă a fructului oprit,
Simțind cum crește-n mine dorința și smerit,
Să gust din nou plăcerea cîndva demult uitată.**

**Și iute amintirea mă prinde ca un fum,
Iar gîndul se-ntrupează, mă arde ca pe ruguri,
Spre piersica din umbră, mustind cu iz de struguri,
Mă-ntind și-n nări inundă miasme de parfum.**

**Dar tremurînd ca hoțul cu mîna pe comoară,
Ridic încet privirea și-mi vine să mă-nchin:
În ochii verzi ai zînei – smaragde și rubin –
Mă simt pierdut și gînduri sub soarele de vară,**

**Se-nvîrt fantasmagoric în capul meu, hai-hui:
De-s treaz ori ies din cramă, visînd la iarbă verde...
Las mîna-n jos să cadă și totu-n jur se pierde...
Cum n-am „bastonul magic”, îmi pun doar pofta-n cui.**

În fiecare zi...
de Romulus Vulpescu

**În fiecare zi, ne batem joc
De păsări, de iubire și de mare,
Și nu băgăm de seamă că, în loc,
Rămîne un deșert de disperare.**

**Ne amăgește lenea unui vis
Pe care-l anulăm cu-o șovăire;
Ne reculegem într-un cerc închis
Ce nu permite ochilor s-admire;**

**Ne răsucim pe-un așternut posac,
Însingurați în doi, din lașitate,
Mințindu-ne cu guri care prefac
În zgură sărutările uzate;**

**Ne pomenim prea goi într-un târziu,
Pe-o nepermis de joasă treaptă tristă:
Prea sceptici și prea singuri, prea-n pustiu,
Ca să mai știm că dragostea există.**

**În fiecare zi, ne batem joc
De păsări, de iubire și de mare,
Și nu băgăm de seamă că, în loc,
Rămîne un deșert de disperare.**

În fiecare zi...
după „În fiecare zi”, de Romulus Vulpescu

În fiecare zi, iubind cu foc
Ca fluturii zburăm din floare-n floare,
Și nu ne pasă că din loc în loc,
Rămîne-o babă tristă în parcare.

Zburăm cu exaltare-n paradis
Necum crezînd c-ar fi o amăgire;
Ne contopim și pradă unui vis
Plonjăm într-o eternă fericire;

Ne zvîrcolim pe trunchiuri de copac
În pofta cărnii, cînd nimic și toate
Se-amestecă-n vîrtejul fără leac
Ce soarbe-n hău trăirile furate;

Suntem convinși că predică-n pustiu,
Cei care ne prevăd o soartă tristă:
Că de mai vrem ce-a fost, e prea tîrziu
Și doar în amintire mai persistă.

Că-n fiecare zi, iubind cu foc,
Ca fluturii zburînd din floare-n floare,
Din „ăla” falnic, ce-a rămas în loc,
E... ca o babă tristă în parcare.

Nervi de primăvară ***de George Bacovia***

Primăvară...

**O pictură parfumată cu vibrații de violet,
În vitrine versuri de un nou poet,
În oraș suspină un vals din fanfară.**

O nouă primăvară de visuri și păreri...

**O lungă deșteptare zvonește împrejur,
E clar și numai soare.
La geamul unei fabrici o pală lucrătoare
Aruncă o privire în zarea de azur.**

O nouă primăvară pe vechile dureri...

**Apar din nou țărani pe hăul din câmpie,
În infinit pământul se simte tresăltând:
Vor fi acum de toate cum este orișicând,
Dar iar rămâne totul o lungă teorie.**

O, când va fi un cântec de alte primăvari?!...

Astenia de primăvară ***după „Nervi de primăvară”, de George Bacovia***

**Primăvara când apare, parcă sînt și eu poet;
Simt curgînd prin vene sînge de-un albastru violet
Și la fel îmi pare viața, că acu fiind boier,
În vitrine am de toate, nu mai țin în frigider.**

**Brusc din lunga adormire mă trezesc puțin năuc,
Admirînd cum guvernanții, pe manele ne conduc;
Cum în fabrici și uzine e peisajul ideal,
Mai puțin de jumătate, mai lucrează, din total.**

**Pe cîmpii și pe ogoare, toți țărani-s mulțumiți,
Că acu fără subvenții, sunt și ei șomeri cinstiți.
Și ce fericită-i glia, cum o simt eu fremătînd,
Bucuroasă că la pieptu-i ne va ocroti-n curînd!**

**Și-om trăi în rai ferice, bucurîndu-ne de tot
Ce n-aveam și ne-o da Domnul și cu sfinții lui, că pot!
Dar se pare c-o iau razna, că n-am prea mîncat aseară...
Ptîu, a dracu' astenie, oare-n UE-i primăvară?!**

La mulți ani, Booklook! ***de Georgeta Resteman***

Acum, când toată Țara Românească
E răvășită... ca la balamuc
Și nu mai știe omul să zâmbească
Vă dau un sfat: *Citiți, vă rog, Booklook!*

De 10 ani se străduiesc o mână
De oameni iscusiți ce te seduc
Cu-al lor umor, de râzi o săptămână
Chiar dacă-n treacăt răsfoiești... *Booklook.*

Iar de te-afunzi mai aprig în lectură
Și la-nceput te dai, mă rog, *haiduc,*
Îți spun cinstit, te iau dureri de gură
De-atâta *râsu'-plânsu'* din... *Booklook.*

Eu serios vă spun, căci nu fac glume,
(N-am interes să fac nici un ciubuc! ☺)
De-ar ști *mai marii,* cred c-ar face spume
La câte *ace-și* iau de la... *Booklook.*

Nu doar atât, dar azi, în România,
Toți parveniții, hoții ne *traduc.*
Și maneliști de mână cu prostia,
Încondeiați artistic în... *Booklook.*

**Deci hai să râdem!. Cei ce ne provoacă,
Subtil, să nu uităm că ne conduc
Mulți dobitoci, ne descrețesc oleacă
Și fruntea-ntunecată, cu... *Booklook*.**

**Veți spune, poate, că-s oportunistă,
Că-n versul meu elogii vă aduc:
Nici vorbă, sunt eterna optimistă -
Urez din suflet: La mulți ani, *Booklook*!**

Pe baricade cu „Booklook” (după “La mulți ani, Booklook!” de Georgeta Resteman)

Acum, cînd nu doar Țara Românească,
Ci lumea toată e... un balamuc,
Am vrea ca omul iarăși să zîmbească...
Deci nu mai faceți, doar... citiți *Booklook!*

Căci nu-n zadar, de zece ani o mîină
De umoriști se zbat și vă seduc,
Încît uitați oricînd în săptămînă,
De mici necazuri, doar citind *Booklook!*

Și lesne vă dați seama din lectură
Că umoristul e ca un haiduc,
Ce nu din simplu spirit de-aventură
Se ia de gît cu răii în *Booklook!*

Trudind la modul serios cu glume,
Cîștiguri n-are, doar un mic „ciubuc”:
Să-i vadă dezumflîndu-se în spume
Pe cei ce îi înțeapă în *Booklook!*

Și după cum se pare, România,
Nu-i locul unic unde ne traduc
Perverșii, troglodiții și prostia,
Ce intră tot mai des și în *Booklook.*

**Lovind cu sete-n cei ce ne provoacă,
Cu râsul, dacă-n rîs ne tot conduc,
Om răsufla mai ușurați oleacă
Făcîndu-i de tot rîsul în *Booklook*.**

**Cum modestia-i pentru știm noi cine,
Elogii merităm de ni se-aduc,
C-am dobîndit o mică faimă-n fine...
Internațională, cu *Booklook*!**

Spre primăvară de Șt. O. Iosif

**Vor înflori curînd
Pe coastă merii,
Și va suna curînd
Ceasu-nvierii.**

**Schimba-va bruma grea
În strop de rouă,
Ca să răsfrîngă-n ea
O lume nouă:**

**Un cer așa senin
Cum nu mai fuse –
Uita-vei orice chin
Din zile-apuse...**

**– Un flutur dă ocol
Cătînd o floare,
Dar bate-așa domol
Din aripi... moare...**

**De ce te prind fiori?
Ce gînd te paște?
– Vezi tu, e trist să mori
Cînd tot renaște!...**

Spre primăvară
după „Spre primăvară”, de Șt. O. Iosif

**Cu primăvara-n gând
În faptul serii,
Voi retrăi-n curînd
Vraja plăcerii.**

**Văzînd-o cum venea
Pășind prin rouă,
Simțea precis și „ea”
Că-i alta nouă:**

**Creștea ca din senin
Cum nu mai fuse –
Uitînd imensul chin
Ce mi-l aduse...**

**– Apoi c-un scurt ocol
Virînd spre „poartă”,
Să intre-ncet, domol,
Căzu... ca moartă...**

**Ca Phoenix, tu, din flori
Mai poți renaște? –
I-am zis – Doar n-ai să mori
Și-n prag de Paște!**

Noi, poeții
de Armina Flavia Adam

Noi, poeții, n-avem viață,
Numai moartea ne îmbie
Atârnând ca o paiată,
Spaimă vițelor-de-vie.

Hămesiți de sensuri crude,
Roadem miezul din cuvinte;
Deghizat în paparude,
Sâmburele gri ne minte.

Înghițim în treacăt cerul
Dibuit pe pipăite,
Cum topesc în roșu fierul
Două buze obosite.

Mestecăm pe săturate
Visul descântat în piatră
Sub baticuri înflorate,
De țigăncile din șatră.

Arde-le-ar să le tot ardă
Focul inimii-n suflare,
Spiritelor prinse-n hoardă
Cînd le-aprindem lumânare!

Voi, poeții
după „Noi, poeții”, de Armina Flavia Adam

**Voi, poeți mai noi, în viață,
Numai dracul vă îmbie
S-aruncați în lume ceață,
Tulburați de suc din vie.**

**Cînd, sătui de sensuri crude,
Îmbrăcați în reci cuvinte
Bîlbîieli de paparude
Grav rostogolite-n minte.**

**Cînd de baeri prindeți cerul
Înșfăcat pe pipăite,
Vă înfierbîntați la gerul
Unor buze fleșcăite.**

**Vă hrăniți pe săturate
Cu un vis lăsat la vatră
Pe sub fuste înflorate,
Vis de danci pierduți de șatră.**

**Și cum versul vostru bardă
Ce lovește la-ntîmplare,
N-am dori în Iad să ardă,
Îi aprindem lumînare!**

Zbor deasupra așteptării de Vasile Muste

**seara în fața blocurilor țărani vorbesc despre lupi
spinarea scărilor se face rece și întunecată
copiii călătoresc întunecați prin pădurile
pe care nu le vor vedea niciodată**

**astfel de acasă cândva dau noștii binețe
ea le răspunde cu un zâmbet cândva fermecător
pe străzi neștiute bisericile ies din oraș
cu cerșetorii lângă ușile lor**

**pământul miroase a glonte uitat într-o armă
arborii își trag cămașa de umbră peste tulpină
pe masă în cer se aprind lumânările
dar Dumnezeu nu vine și n-o să mai vină.**

Zbor deasupra deșteptării după „Zbor deasupra așteptării” de Vasile Muste

**seara în fața ecranelor româniilor vorbesc despre hoți
visîndu-i cu spinarea pe zăbreaua întunecată
copiii călăresc încruntați iepe neșesălate
din crengi cu care nu vor fi bătuți vreodată**

**asa fac în ciudă proniei că nici tinerețe
nu speră să aibă și ea le confirmă cu ochi zîmbitor
că n-are motive să-i pese cînd pînă și popii
strîng ochi de drac în buzunarele lor**

**pămîntul se zbate, prostimea la colț face larmă
capii își trag nădragii pe ochi spăimîntați de lumină
și-n van se aprind de la DNA lumînările
că Deșteptarea nu vine și nici n-o să vină.**

Sonetul din zări
de Alexandru Macedonski

**Eu vin din zări cumplite – din tristă țară-n care
Mimosa simțitoare ori lotusu-azuriu
Sunt serbede vedenii închise-ntr-un sicriu,
Iad negru unde viața e plînset sau oftare.**

**Acolo e tîrîrea o lege pentru-oricare
Și toți sunt stîrpitura grozavului pustiu...
Din tot ce-a fost pe suflet nimic nu mai e viu
Decît un smîrc de vicii și altul de-aiurare.**

**Și totuși împotriva prostiei rînjitoare,
Sub ura pentru rază și ura pentru floare,
Sub noaptea frămîntată de chinuri ce zdrobesc,**

**Lipsit chiar de speranță, sleit chiar de credință,
Prin neguri îmi trag brazda cu vechea sîrguință,
A mea, această țară căci este, – ș-o iubesc.**

Sonatul de pe mări
după „Sonetul din zări”
de Al. Macedonski

**Eu sunt poetul încă plutind pe nava-n care
Pe veci e ancorată de-un comandant zurliu
În portul mizerabil ce-aduce a sicriu,
În care cu mândrie, pe dracu stă călare.**

**Și-n legea-n care-i place tîrîndu-se oricare,
Să-i cînte stîrpitura de rege nașparliu,
Riscînd ce-i bun în juru-i să nu rămîna viu
El cîntă și dansează cu orișice putoare,**

**Văzînd cum rage ura prostiei rînjitoare,
Sub care se usucă și piere orice floare,
Și-n gîtu-i larg sticloanțe în goană se topesc,**

**Așa cum pot, m-alătur la cei ce au credință
Și-i ard un vers în sfîrlă, cînd ros de neputință,
De dragul țării chiar și... chelia i-o belesc!**

CUPRINS

<i>În croazieră pe nava umorului</i>	5
Epigrame	8
<i>Iubitul meu soț,</i>	9
<i>Vis spulberat</i>	9
<i>Lansări de carte</i>	9
<i>La alegere</i>	10
<i>La Festivalul „Romeo și Julieta la Mizil”</i>	10
<i>Secretul succesului la femei</i>	10
<i>Cioban modern</i>	11
<i>Demnitar refuzînd carnea de porc</i>	11
<i>Șeful</i>	11
<i>Replica boului</i>	12
<i>Fără invidie</i>	12
<i>Soarta peștilor</i>	12
<i>Pentru DNA</i>	13
<i>Epigramiștii</i>	13
<i>Nicolae Petrescu-Găină și condiția nemților la semnarea armistițiului din 1916</i>	13
<i>Sfat pentru demonstrații</i>	15
<i>La amantă, în ajun de paște</i>	15
<i>Ieri și azi</i>	15
<i>Judecata căruțașului</i>	16
<i>Comunicare gestuală</i>	16
<i>Coșmar</i>	16
<i>Greu cu legea...</i>	17
<i>Sfat din bătrîni</i>	17
<i>Unei anume scriitoare</i>	17
<i>De ești mai bun</i>	18
<i>Soluție</i>	18
<i>O bună soluție</i>	18

<i>Păcat</i>	19
<i>Strategie</i>	19
<i>Graba strică treaba...</i>	19
<i>Asigurare</i>	20
<i>Dragostea mea...</i>	20
<i>Atenționare (la tema de concurs „Țăranul e pe câmp”)</i>	20
<i>În satul modern</i>	21
<i>Compensația Măriei</i>	21
<i>Dorință împlinită</i>	21
<i>S-a constituit Banca Bucovineană de Umor</i>	23
<i>„Cîntă cucu-n Bucovina” a ajuns și la Beijing</i>	23
<i>La „Umor moca de criză” de la biblioteca Bucovinei</i>	23
<i>(H)umoru-n Bucovina</i>	24
<i>Moldovenii și moscheea</i>	24
<i>Dacă biserică nu e...</i>	24
<i>Bîrfa la epigramaști</i>	25
<i>Prieten bun</i>	25
<i>Eroului român</i>	25
<i>Apropo de „mă doare la bască”</i>	26
<i>Unuia care spune că-l doare la bască</i>	26
<i>Vocea găinii autohtone</i>	26
<i>Explicația cocoșului</i>	27
<i>Motiv de satisfacție</i>	27
<i>La vremuri noi</i>	27
<i>Dacii liberi</i>	28
<i>Apropo de romanizarea dacilor</i>	28
<i>Dacii și vinul</i>	28
<i>Lelea de la Orăștie</i>	29
<i>„Lelea de la Orăștie” către epigramaști</i>	29
<i>Azi, la Orăștie</i>	29
<i>Apropo de o schimbare în alfabet</i>	31
<i>În tramvai</i>	31
<i>Despre politicienii noștri</i>	31
<i>Dacă boii ară...</i>	32
<i>Cooperînd cu investitorul străin</i>	32
<i>C-așa-i românul...</i>	32

<i>Românul e atent</i>	33
<i>Efect ciudat</i>	33
<i>Fără gelozie</i>	33
<i>Motiv serios</i>	34
<i>Luptă pentru drepturile omului</i>	34
<i>Soșului iubitor</i>	34
<i>Soția poetului</i>	35
<i>În delegație</i>	35
<i>Catrenele trimise la Mizil</i>	35
<i>Efect neașteptat</i>	36
<i>Unii umoriști</i>	36
<i>În lupta de idei</i>	36
<i>Așteptînd Marea Unire</i>	37
<i>La Măgurele</i>	37
<i>La Judecata de Apoi</i>	37
<i>În fața Judecății de Apoi</i>	39
<i>Dilema hamletiană „A fi sau a nu fi”</i>	39
<i>Fie ce-o fi!</i>	39
<i>Epigramiștii și Uniunea Scriitorilor</i>	40
<i>Facilitate</i>	40
<i>Motivație</i>	40
<i>Opțiune</i>	41
<i>Regula împărțirii</i>	41
<i>La împărțirea bunurilor după divorț</i>	41
<i>La legea salarizării</i>	42
<i>De la Flemming citire...</i>	42
<i>Cum am umor...</i>	42
<i>Ieri și azi (II)</i>	43
<i>În sprijinul legii</i>	43
<i>Ne-am păcălit...</i>	43
<i>Autoepitaful onoarei</i>	44
<i>Mulți străini iubesc România</i>	44
<i>Caricaturistului N. Lengher la 85 de ani</i>	44
<i>Dreptate cu lopata</i>	45
<i>Bucurie de mamă</i>	45
<i>În culmea fericirii</i>	45

<i>Sfat înainte de meci</i>	46
<i>Romeo la Mizil, în vremuri noi</i>	46
<i>Între filateliști</i>	46
<i>Sarcina supraveghetorilor</i>	47
<i>Sunt greu românii de pornit</i>	47
<i>Potrivire</i>	47
<i>Obstacolul</i>	49
<i>Prietenie ruptă</i>	49
<i>Eveniment ilustrativ</i>	49
<i>Forța argumentării</i>	50
<i>Unui epigramist</i>	50
<i>Fesul și interesul la alegeri</i>	50
<i>Interesul poartă fesul</i>	51
<i>Previziune</i>	51
<i>Grad de asemănare</i>	51
<i>Cînd vine toamna</i>	52
<i>În pragul toamnei</i>	52
<i>Bețivul</i>	52
<i>Aprecierea epigramei</i>	53
<i>Toleranți după alegeri</i>	53
<i>Cei de sus și furcile caudine</i>	53
<i>Nodul gordian egalat!</i>	54
<i>Rezolvarea noului „nod”</i>	54
<i>Soluție de supraviețuire</i>	54
<i>Bucătăria noastră azi</i>	55
<i>Scara spre Parnas</i>	55
<i>Candidații</i>	55
<i>Adeptele M.I.S.A. și călătoria în absolut</i>	56
<i>Mîncare de regim</i>	56
<i>La masa românilor</i>	56
<i>Eficiență</i>	57
<i>Aspirant</i>	57
<i>Admirată</i>	57
<i>Arestat</i>	59
<i>Alinare</i>	59
<i>În „meniul” DNA</i>	59

<i>Meritul DNA</i>	60
<i>Menire orașului Plopeni</i>	60
<i>Vinotest</i>	60
<i>Din efectele vinului</i>	61
<i>Sfat unui politician</i>	61
<i>Diferență</i>	61
<i>Fascinată</i>	62
<i>Unii tineri politicieni</i>	62
<i>Șansă</i>	62
<i>Dumnezeu părtinitor?!</i>	63
<i>Iubită mamă</i>	63
<i>Inocență</i>	63
<i>Reproșuri nemeritate la vârsta lui</i>	64
<i>Tînăra cu minijupă</i>	64
<i>În toamna vieții</i>	64
<i>Cunoscătoare</i>	65
<i>Dilemă feminină</i>	65
<i>Intrusul</i>	65
<i>Efectul de minijupă în timp</i>	66
<i>Fascinația luminii</i>	66
<i>Justificarea soției</i>	66
<i>Sfidând noian de stele de carton</i>	67
<i>Avertizarea vacii</i>	67
<i>Impactul schimbărilor la sate</i>	67
<i>Femeia nu e superficială</i>	69
<i>Femeile din politică</i>	69
<i>Acuzată pe nedrept</i>	69
<i>Din sfaturile mamei</i>	70
<i>Un politician fără mască</i>	70
<i>Unui „prefăcut”</i>	70
<i>Cînd cade masca</i>	71
<i>Politicieni</i>	71
<i>Cu mască, sau fără?</i>	71
<i>„Steaua Nordului”</i>	72
<i>Epigramistul îndrăgostit</i>	72
<i>Apropo de zicală...</i>	72

<i>Filantrop</i>	73
<i>Iubitei</i>	73
<i>Chiar dacă dragoste nu e...</i>	73
<i>Record</i>	74
<i>Rețetă</i>	74
<i>Parlamentari</i>	74
<i>Compensația naturii</i>	75
<i>Recunoștință naturii</i>	75
<i>Rugăminte către Cel de Sus</i>	75
<i>Epigramiștii (II)</i>	76
<i>Compensația epigramiștilor</i>	76
<i>Festival de epigrame la Mizil</i>	76
<i>Un guvern în slujba românilor</i>	77
<i>Motivația bețivului</i>	77
<i>Cadre noi</i>	77
<i>Ieșirea din anonim</i>	79
<i>Fată bună</i>	79
<i>Prima iubire</i>	79
<i>Schimbarea la politicieni</i>	80
<i>Moda la politicieni</i>	80
<i>Compașiune</i>	80
<i>Sfat</i>	81
<i>Dorință</i>	81
<i>Soluție (II)</i>	81
<i>Dialoguri</i>	82
<i>Dialog Sorin Finchelstein - Gheorghe Bălăceanu</i>	83
<i>Dublu handicap</i>	88
<i>Replică</i>	88
<i>Din pușcăria căsniciei</i>	89
<i>Stoicismul lui bunduri</i>	89
<i>În apărarea lui bunduri</i>	89
<i>Revistei Constelații Diamantine, la centenar</i>	90
<i>Ieșire din impas</i>	90
<i>Despre un anume candidat</i>	90
<i>Poezii</i>	91
<i>De-aceea...</i>	92

<i>O, noapte...</i>	94
<i>Iubire de-o clipă</i>	96
<i>Rondelul saltimbancilor politic</i>	97
<i>Rondelul posibilității</i>	98
<i>Rondelul fotbaliștilor</i>	99
<i>Păstorel către urmași</i>	101
<i>La festivalul răciturilor</i>	102
<i>Iubită mamă...</i>	104
<i>De ziua ta, tăticule...</i>	105
<i>Despre rating, doar de bine!</i>	106
<i>În clasa-ntii</i>	113
<i>Visând la stele</i>	114
<i>Referendumul animalelor</i>	117
<i>Tot românul e poet</i>	119
Parodii	123
<i>Trecut - de Gheorghe Pârja</i>	124
<i>Fata Morgana - după „Trecut”, de Gheorghe Pârja</i>	125
<i>Cămara de fructe - de Ion Pillat</i>	126
<i>Livada cu piersică - după „Cămara de fructe”, de Ion Pillat</i>	127
<i>În fiecare zi... - de Romulus Vulpescu</i>	128
<i>În fiecare zi... - după „În fiecare zi”, de Romulus Vulpescu</i>	129
<i>Nervi de primăvară - de George Bacovia</i>	130
<i>Astenia de primăvară, după „Nervi de primăvară”, de G. Bacovia</i>	131
<i>La mulți ani, Booklook! - de Georgeta Resteman</i>	132
<i>Pe baricade cu „Booklook”, după „La mulți ani, Booklook!” de Georgeta Resteman</i>	134
<i>Spre primăvară - de Șt. O. Iosif</i>	136
<i>Spre primăvară - după Șt. O. Iosif</i>	137
<i>Noi, poeții - de Armina Flavia Adam</i>	138
<i>Voi, poeții - după „Noi, poeții”, de Armina Flavia Adam</i>	139
<i>Zbor deasupra așteptării - de Vasile Muste</i>	140
<i>Zbor deasupra deșteptării, după „Zbor deasupra așteptării”, V. Muste</i>	141
<i>Sonetul din zări - de Alexandru Macedonski</i>	142
<i>Sonatul de pe mări, după „Sonetul din zări”, de Al. Macedonski</i>	143

